

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 80

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

54. sējums
2011. gada 12. marts

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse
-----------------------	--------	---------

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2011/C 80/01	Eiropas Savienības Tiesas pēdējā publikācija <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i> OV C 72, 5.3.2011.	1
--------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2011/C 80/02	Lieta C-382/08: Tiesas (virspalāta) 2011. gada 25. janvāra spriedums (<i>Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich</i> (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Michael Neukirchinger/Bezirkshauptmannschaft Grieskirchen</i> (Gaisa transports — Atļauja organizēt komerciālus lidojumus ar gaisa baloniem — EKL 12. pants — Nosacījums par dzīvesvietu vai juridisko adresi — Administratīvie sodi)	2
--------------	--	---

LV

Cena:
EUR 3

(Turpinājums nākamajā lappusē)

2011/C 80/03	Lieta C-90/09 P: Tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 20. janvāra spriedums — <i>General Química, SA, Repsol Química, SA, Repsol YPF, SA</i> /Eiropas Komisija (Apelācija — Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Gumijas ķīmisko piedevu nozare — Lēmums, ar ko tiek konstatēts EKL 81. panta noteikumu pārkāpums — Uzņēmumu grupa — Mātes sabiedrības solidāra atbildība par meitas sabiedrības izdarītu konkurences tiesību normu pārkāpumu — Koncerna mātes sabiedrības atzīšana par vainojamu)	2
2011/C 80/04	Lieta C-155/09: Tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 20. janvāra spriedums — Eiropas Komisija/Grieķijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — EKL 12., 18., 39. un 43. pants — Eiropas Ekonomikas zonas līguma 4., 28. un 31. pants — Nodokļu tiesību akti — Nosacījumi pirmās nekustamā īpašuma iegādes atbrīvošanai no nekustamā īpašuma nodošanas nodokļa — Atbrīvojums, kas paredzēts tikai valsts teritorijā dzīvojošajiem rezidentiem, kā arī Grieķijas izcelsmes pilsoņiem, kuri iegādes dienā nedzīvo Grieķijā)	3
2011/C 80/05	Lieta C-168/09: Tiesas (otrā palāta) 2011. gada 27. janvāra spriedums (<i>Tribunale di Milano</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Flos SpA/Semeraro Casa e Famiglia SpA</i> (Rūpnieciskais un komercīpašums — Direktīva 98/71/EK — Dizainparaugu tiesiskā aizsardzība — 17. pants — Pienākums apvienot dizainparaugu aizsardzību ar autortiesību aizsardzību — Valsts tiesību akti, saskaņā ar kuriem tiek izslēgta vai padarīta spēkā neesoša uz noteiktu laiku līdz šo tiesību aktu spēkā stāšanās brīdim neaizsargātu dizainparaugu aizsardzība ar autortiesībām — Tiesiskās palāzības aizsardzības princips)	4
2011/C 80/06	Lieta C-463/09: Tiesas (trešā palāta) 2011. gada 20. janvāra spriedums (Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>CLECE SA/María Socorro Martín Valor, Ayuntamiento de Cobisa</i> (Sociālā politika — Direktīva 2001/23/EK — Uzņēmuma īpašnieka maiņa — Darba ņēmēju tiesību aizsardzība — “Īpašumtiesību nodošanas” jēdziens — Uzkopšanas darbība — Darbība, ko tieši nodrošina pašvaldība, pieņemot darbā jaunu personālu)	4
2011/C 80/07	Lieta C-489/09: Tiesas (otrā palāta) 2011. gada 27. janvāra spriedums (<i>Hof van Beroep te Gent</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Vandoorne NV/Belgische Staat</i> (Sestā PVN direktīva — 11. panta C daļas 1. punkts un 27. panta 1. un 5. punkts — Nodokļa bāze — Vienkāršošanas pasākumi — Tabakas izstrādājumi — Nodokļu uzlīmes — PVN priekšnodokļa vienreizēja iekasēšana — Piegādātāji starpnieki — Cenas pilnīga vai daļēja nemaksāšana — Atteikums atgūt PVN)	5
2011/C 80/08	Lieta C-490/09: Tiesas (otrā palāta) 2011. gada 27. janvāra spriedums — Eiropas Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste (Valsts pienākumu neizpilde — EKL 49. pants — Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Izdevumu par laboratorijas analīzēm un pārbaudēm, kas veiktas citās dalībvalstīs nevis Luksemburgas Lielhercogistē, neatlīdzināšana — Valsts tiesiskais regulējums, kurā nav paredzēta šādu izdevumu segšana, atlīdzinot izdevumus par šādām analīzēm un pārbaudēm — Valsts tiesiskais regulējums, ar kuru veselības aprūpes izdevumu atlīdzināšana ir pakļauta nosacījumam, ka ir ievēroti šajā valsts tiesiskajā regulējumā paredzētie nosacījumi)	5
2011/C 80/09	Lieta C-92/10 P: Tiesas (piektā palāta) 2011. gada 13. janvāra spriedums — <i>Media-Saturn-Holding GmbH</i> /Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (Apelācija — Kopienas preču zīme — Absolūts atteikuma pamatojums — Atšķirtspējas neesamība — Preču zīme, ko veido reklāmas sauklis un kas sastāv no elementiem, kuriem atsevišķi nav atšķirtspējas — Grafisks apzīmējums “BEST BUY”)	6

2011/C 80/10	Lieta C-559/08 P: Tiesas (piektā palāta) 2010. gada 16. septembra rīkojums — <i>Deepak Rajani</i> (“Dear! Net Online”)/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) un <i>Artoz-Papier AG</i> (Apelācija — Kopienas preču zīme — Vārdiska preču zīme “ATOZ” — Starptautiskas vārdiskas preču zīmes “ARTOZ” īpašnieka iebildumi — Reģistrācijas atteikums) 6	6
2011/C 80/11	Lieta C-342/09: Tiesas 2010. gada 27. oktobra rīkojums — <i>Victor Guedes</i> — <i>Indústria e Comércio, SA</i> /Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) un <i>Consorti de l’Espai Rural de Gallecs</i> , kas atrodas <i>Gallecs</i> (Apelācija — Kopienas preču zīme — Regula (EK) Nr. 40/94 — 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 8. panta 5. punkts — Grafiska preču zīme “Gallecs” — Valsts grafisku preču zīmju “GALLO”, “GALLO AZEITE NOVO”, “Azeite Novo”, kā arī Kopienas grafiskas preču zīmes “GALLO” īpašnieka iebildumi — Iebildumu noraidījums — Apelācijas sūdzība, kas daļēji ir acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami nepamatota) 7	7
2011/C 80/12	Lieta C-459/09 P: Tiesas (piektā palāta) 2010. gada 16. septembra rīkojums — <i>Dominio de la Vega, SL</i> /Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) un <i>Ambrosio Velasco SA</i> (Apelācija — Kopienas preču zīme — Regula (EK) Nr. 40/94 — 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Kopienas grafiskas preču zīmes “DOMINIO DE LA VEGA” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas grafiska preču zīme “PALACIO DE LA VEGA” — Sajaukšanas iespējas esamība kādā Savienības teritorijas daļā — Preču zīmju līdzības vērtējums — Dominējošais elements) 7	7
2011/C 80/13	Lieta C-487/09: Tiesas (astotā palāta) 2010. gada 6. oktobra rīkojums (<i>Tribunal Supremo</i> (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Inmogolf SA/Dirección General de Tributos de la Consejería de Economía y Hacienda de la Comunidad Autónoma de Murcia</i> (Reglamenta 104. panta 3. punkta pirmā daļa — Direktīva 69/335/EEK — Netiešie nodokļi — Kapitāla piesaistīšana — Vērtspapīru pārvedums — Pamatkapitāls, kura aktīvi galvenokārt sastāv no nekustamas mantas) 8	8
2011/C 80/14	Lieta C-532/09 P: Tiesas 2010. gada 4. oktobra rīkojums — <i>Vladimir Ivanov</i> /Eiropas Komisija (Apelācija — Prasība sakarā ar ārpuslīgumisko atbildību — Iespējas tikt pieņemtam darbā zaudējums — Iebilde par procedūras nepareizu izmantošanu — Daļēji acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami nepamatota apelācijas sūdzība) 8	8
2011/C 80/15	Apvienotās lietas C-74/10 P un C-75/10 P: Tiesas (septītā palāta) 2010. gada 29. septembra rīkojums — <i>European Renewable Energies Federation ASBL(EREF)</i> /Eiropas Komisija (Apelācija — Tiesas Statūtu 19. pants — Lietas dalībnieka pārstāvība ar advokātu, kurš nav trešā persona — Acīmredzama nepieņemamība) 9	9
2011/C 80/16	Lieta C-84/10: Tiesas (sestā palāta) 2010. gada 22. oktobra rīkojums — <i>Longevity Health Products, Inc.</i> /Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) un <i>Merck KGaA</i> (Apelācija — Kopienas preču zīme — Regula (EK) Nr. 40/94 — 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Vārdisks apzīmējums “Kids Vits” — Kopienas vārdiskas preču zīmes “VITS4KIDS” īpašnieka iebildumi — Konkrētas sabiedrības daļas uzmanības pakāpe — Sajaukšanas iespēja — Apzīmējumu līdzība — Tiesības tikt uzklašātam) 9	9
2011/C 80/17	Lieta C-290/10 P: Tiesas (astotā palāta) 2010. gada 9. septembra rīkojums — <i>Franssons Verkstäder AB</i> /Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) un <i>Lindner Recyclingtech GmbH</i> (Apelācija — Vispārējā tiesā celta prasība par ITSB Apelāciju trešās padomes lēmuma atcelšanu — Regula (EK) Nr. 6/2002 — Termins prasības celšanai — Nepieņemamība novēlošanās dēļ — Acīmredzami nepamatota apelācijas sūdzība) 9	9

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs (<i>turpinājums</i>)	Lappuse
2011/C 80/18	Lieta C-513/10 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2010. gada 30. septembra rīkojumu lietā T-311/10 <i>Dimitris Platis</i> /Padome un Grieķija 2010. gada 14. oktobrī iesniedza <i>Dimitris Platis</i>	10
2011/C 80/19	Lieta C-587/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 15. decembrī iesniedza <i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) — <i>VSTR Vogtländische Strassen-, Tief-, und Rohrleitungsbau GmbH/Finanzamt Plauen</i>	10
2011/C 80/20	Lieta C-594/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 17. decembrī iesniedza <i>Hoge Raad der Nederlanden</i> (Nīderlande) — <i>T.G. van Laarhoven</i> , otrs lietas dalībnieks: <i>Staatssecretaris van Financiën</i>	10
2011/C 80/21	Lieta C-600/10: Prasība, kas celta 2010. gada 16. decembrī — Eiropas Komisija/Vācijas Federatīvā Republika	11
2011/C 80/22	Lieta C-603/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 21. decembrī iesniedza <i>Upravno sodišče Republike Slovenije</i> (Slovēnijas Republika) — <i>Pelati doo</i> /Slovēnijas Republika	12
2011/C 80/23	Lieta C-613/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 30. decembrī iesniedza <i>Commissione Tributaria Provinciale di Parma</i> (Itālija) — <i>Danilo Debiasi</i> /Agenzia delle Entrate Ufficio di Parma	12
2011/C 80/24	Lieta C-622/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 22. decembrī iesniedza <i>Tribunal de première instance de Namur</i> (Beļģija) — <i>Rémi Paquot/État belge</i> — <i>SPF Finances</i>	12
2011/C 80/25	Lieta C-623/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 22. decembrī iesniedza <i>Tribunal de première instance de Namur</i> (Beļģija) — <i>Adrien Daxhelet/État belge</i> — <i>SPF Finances</i>	13
2011/C 80/26	Lieta C-7/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 5. janvārī iesniedza <i>Tribunale di Palermo</i> (Itālija) — Kriminālprocess pret <i>Fabio Caronna</i>	14
2011/C 80/27	Lieta C-12/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 10. janvārī iesniedza <i>Dublin Metropolitan District Court</i> (Īrija) — <i>Danise McDonagh/Ryanair Ltd</i>	14
2011/C 80/28	Lieta C-14/11 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2010. gada 27. oktobra spriedumu lietā T-24/05 <i>Alliance One International, Inc.</i> (agrāk — <i>Standard Commercial Corp.</i>), <i>Standard Commercial Tobacco Company, Inc.</i> , <i>Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd</i> /Eiropas Komisija 2011. gada 11. janvārī iesniedza Eiropas Komisija	15
2011/C 80/29	Lieta C-20/11: Prasība, kas celta 2011. gada 13. janvārī — Eiropas Komisija/Polijas Republika	15
2011/C 80/30	Lieta C-22/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 17. janvārī iesniedza <i>Korkein oikeus</i> (Somija) — <i>Finnair Oyj/Tim� Lassoooy</i>	15
2011/C 80/31	Lieta C-37/11: Prasība, kas celta 2011. gada 25. janvārī — Eiropas Komisija/Čehijas Republika	16

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs (<i>turpinājums</i>)	Lappuse
2011/C 80/32	Lieta C-455/09: Tiesas priekšsēdētāja 2010. gada 22. septembra rīkojums — Eiropas Komisija/Polijas Republika	17
2011/C 80/33	Lieta C-525/09: Tiesas sestās palātas priekšsēdētāja 2010. gada 28. septembra rīkojums — Eiropas Komisija/Portugāles Republika	17
Vispārējā tiesa		
2011/C 80/34	Lieta T-437/09: Vispārējās tiesas 2011. gada 2. februāra spriedums — <i>Oyster Cosmetics</i> /ITSB — <i>Kadabell</i> (“ <i>Oyster cosmetics</i> ”) (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “ <i>Oyster cosmetics</i> ” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas grafiska preču zīme “ <i>Kadus oystra AUTO STOP PROTECTION</i> ” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Apzīmējumu līdzība Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	18
2011/C 80/35	Lieta T-54/07: Vispārējās tiesas 2011. gada 21. janvāra rīkojums — <i>Vtesse Networks</i> /Komisija (Prasība atcelt tiesību aktu — Valsts atbalsts — Telekomunikācijas — Nodoklis par nekustamo īpašumu, ko uzliek Apvienotajā Karalistē esošajiem uzņēmumiem — Lēmums, atbilstoši kuram pasākums nav atbalsts — Individuālas skaršanas neesamība — Nepieņemamība)	18
2011/C 80/36	Lieta T-586/10: Prasība, kas celta 2010. gada 22. decembrī — <i>Aktieselskabet af 21. november 2001</i> /ITSB — <i>Parfums Givenchy</i> (“ <i>only givenchy</i> ”)	19
2011/C 80/37	Lieta T-592/10: Prasība, kas celta 2010. gada 27. decembrī — <i>El Corte Inglés</i> /ITSB — <i>Technisynthese</i> (“ <i>BTS</i> ”)	19
2011/C 80/38	Lieta T-593/10: Prasība, kas celta 2010. gada 29. decembrī — <i>El Corte Inglés</i> /ITSB — <i>Ruan</i> (“ <i>B</i> ”)	20
2011/C 80/39	Lieta T-596/10: Prasība, kas celta 2010. gada 28. decembrī — <i>Almunia Textil</i> /ITSB — <i>FIBA Europe</i> (“ <i>EuroBasket</i> ”)	20
2011/C 80/40	Lieta T-597/10: Prasība, kas celta 2010. gada 27. decembrī — <i>Biodes</i> /ITSB — <i>Manasul International</i> (“ <i>BIESUL</i> ”)	21
2011/C 80/41	Lieta T-598/10: Prasība, kas celta 2010. gada 27. decembrī — <i>Biodes</i> /ITSB — <i>Manasul International</i> (“ <i>LINEASUL</i> ”)	21
2011/C 80/42	Lieta T-14/11: Prasība, kas celta 2011. gada 11. janvārī — <i>Timab Industries</i> un <i>CFPR</i> /Komisija	22
2011/C 80/43	Lieta T-23/11: Prasība, kas celta 2011. gada 17. janvārī — <i>El Corte Inglés</i> /ITSB — <i>BA&SH</i> (“ <i>ba&sh</i> ”)	22
2011/C 80/44	Lieta T-24/11: Prasība, kas celta 2011. gada 19. janvārī — <i>Bank Refah Kargaran</i> /Padome	23

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs (<i>turpinājums</i>)	Lappuse
2011/C 80/45	Lieta T-25/11: Prasība, kas celta 2011. gada 17. janvārī — <i>Germans Boada/ITSB</i> (keramikas griešanas iekārtas forma)	23
2011/C 80/46	Lieta T-29/11: Prasība, kas celta 2011. gada 14. janvārī — <i>Technische Universität Dresden/Komisija</i>	23
2011/C 80/47	Lieta T-33/11: Prasība, kas celta 2011. gada 24. janvārī — <i>Peeters Landbouwmachines/ITSB</i> — <i>Fors MW</i> (“BIGAB”)	24
2011/C 80/48	Lieta T-34/11: Prasība, kas celta 2011. gada 24. janvārī — <i>Canon Europa/Komisija</i>	24
2011/C 80/49	Lieta T-35/11: Prasība, kas celta 2011. gada 24. janvārī — <i>Kyocera Mita Europe/Komisija</i>	25
2011/C 80/50	Lieta T-36/11: Prasība, kas celta 2011. gada 24. janvārī — <i>Japan Airlines/Komisija</i>	25
2011/C 80/51	Lieta T-39/11: Prasība, kas celta 2011. gada 24. janvārī — <i>Cargolux Airlines/Komisija</i>	26
2011/C 80/52	Lieta T-40/11: Prasība, kas celta 2011. gada 24. janvārī — <i>Lan Airlines un Lan Cargo/Komisija</i>	27
2011/C 80/53	Lieta T-42/11: Prasība, kas celta 2011. gada 19. janvārī — <i>Universal/Komisija</i>	28
2011/C 80/54	Lieta T-44/11: Prasība, kas celta 2011. gada 17. janvārī — <i>Itālija/Komisija</i>	29
2011/C 80/55	Lieta T-45/11: Prasība, kas celta 2011. gada 21. janvārī — <i>Itālija/Komisija</i>	30
2011/C 80/56	Lieta T-46/11: Prasība, kas celta 2011. gada 24. janvārī — <i>Deutsche Lufthansa u.c./Komisija</i>	31
2011/C 80/57	Lieta T-48/11: Prasība, kas celta 2011. gada 24. janvārī — <i>British Airways/Komisija</i>	32
2011/C 80/58	Lieta T-54/11: Prasība, kas celta 2011. gada 27. janvārī — <i>Spānija/Komisija</i>	33
2011/C 80/59	Lieta T-57/11: Prasība, kas celta 2011. gada 27. janvārī — <i>Castelnuov Energia/Komisija</i>	33
2011/C 80/60	Lieta T-399/07: Vispārējās tiesas 2011. gada 25. janvāra rīkojums — <i>Basell Polyolefine/Komisija</i>	34

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

*(2011/C 80/01)***Eiropas Savienības Tiesas pēdējā publikācija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī***

OV C 72, 5.3.2011.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 63, 26.2.2011.

OV C 55, 19.2.2011.

OV C 46, 12.2.2011.

OV C 38, 5.2.2011.

OV C 30, 29.1.2011.

OV C 13, 15.1.2011.

Šie teksti pieejami arī

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (virspalāta) 2011. gada 25. janvāra spriedums (Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Michael Neukirchinger/Bezirkshauptmannschaft Grieskirchen

(Lieta C-382/08) ⁽¹⁾

(Gaisa transports — Atļauja organizēt komerciālus lidojumus ar gaisa baloniem — EKL 12. pants — Nosacījums par dzīvesvietu vai juridisko adresi — Administratīvie sodi)

(2011/C 80/02)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Michael Neukirchinger

Atbildētājs: Bezirkshauptmannschaft Grieskirchen

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich — EK līguma 49. un turpmāko pantu interpretācija — Valsts tiesiskais regulējums, kas paredzot administratīvas sankcijas, aizliedz organizēt komerciālus lidojumus ar gaisa baloniem, ja nav saņemta valsts atļauja, atļauja, kuras izsniegšanas nosacījumus ir dzīvesvietas vai juridiskās adreses esamība valsts teritorijā

Rezolutīvā daļa:

EKL 12. pants nepieļauj tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu kā pamata lietā, ar kuru, lai šajā dalībvalstī varētu organizēt lidojumus ar gaisa balonu, šī tiesiskā regulējuma neievērošanas gadījumā paredzot administratīvus sodus:

— personai, kuras dzīvesvieta vai juridiskā adrese ir citā dalībvalstī un kurai šai otrajā dalībvalstī ir izsniegta atļauja komerciālu lidojumu ar gaisa balonu veikšanai, tiek pieprasīts, lai tai pirmajā dalībvalstī būtu dzīvesvieta vai juridiskā adrese, un

— šai personai tiek uzlikts pienākums saņemt jaunu atļauju, pienācīgi neņemot vērā to, ka prasības atļaujas saņemšanai būtībā ir identiskas prasībām tās atļaujas saņemšanai, kas šai personai jau ir izsniegta otrajā dalībvalstī.

⁽¹⁾ OV C 285, 08.11.2008.

Tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 20. janvāra spriedums — General Química, SA, Repsol Química, SA, Repsol YPF, SA/Eiropas Komisija

(Lieta C-90/09 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Gumijas ķīmisko piedevu nozare — Lēmums, ar ko tiek konstatēts EKL 81. panta noteikumu pārkāpums — Uzņēmumu grupa — Mātes sabiedrības solidāra atbildība par meitas sabiedrības izdarītu konkurences tiesību normu pārkāpumu — Koncerna mātes sabiedrības atzīšana par vainojamu)

(2011/C 80/03)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: General Química, SA, Repsol Química, SA, Repsol YPF, SA (pārstāvji — J.M. Jiménez-Laiglesia Oñate un J. Jiménez-Laiglesia Oñate, abogados)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija (pārstāvji — F. Castillo de la Torre un E. Gippini Fournier)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība, kas iesniegta par Pirmās instances tiesas (sestā palāta) 2008. gada 18. decembra spriedumu lietā T-85/06 General Química u.c./Komisija, kurā Pirmās instances tiesa noraidīja prasību daļēji atcelt Komisijas 2005. gada 21. decembra Lēmumu 2006/902/EK par [EKL] 81. panta un EEZ

līguma 53. panta piemērošanas procedūru pret Flexsys NV, Bayer AG, Crompton Manufacturing Co. Inc. (iepriekš — Uniroyal Chemical Co. Inc.), Crompton Europe Ltd, Chemtura Corp. (iepriekš — Crompton Corp.), General Química, SA, Repsol Química, SA un Repsol YPF, SA (lieta COMP/F/C.38.443 — Gumijas apstrādei domātās ķīmikālijas) (OV 2006, L 353, 50. lpp.), kā arī pakārtoti — samazināt prasītājam uzlikto naudas sodu

Rezolutīvā daļa:

1) atcelt Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesas 2008. gada 18. decembra spriedumu lietā T-85/06 General Química u.c./Komisija, ar kuru tā ir noraidījusi General Química SA, Repsol Química SA un Repsol YPF SA prasību par Komisijas 2005. gada 21. decembra lēmumu 2006/902/EK par procedūru saskaņā ar EK līguma 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu pret Flexsys NV, Bayer AG, Crompton Manufacturing Company Inc. (bijusī Uniroyal Chemical Company Inc.), Crompton Europe Ltd, Chemtura Corporation (bijusī Crompton Corporation), General Química SA, Repsol Química SA un Repsol YPF SA (Lieta COMP/F/C.38.443 — Gumijas ķīmiskās piedevas), tiktāl, ciktāl, pirmkārt, Pirmās instances nav norādījusi iemeslus, kas pamato secinājumu, atbilstoši kuram paziņojums, ar kuru Repsol Química SA deva rīkojumu General Química SA izbeigt jebkādu praksi, kas varētu tikt uzskatīta par konkurences tiesību pārkāpumu, kas pats par sevi būtu pietiekami, lai pierādītu, ka Repsol Química SA īstenoja izšķirošu ietekmi uz General Química SA politiku ne vien attiecībā uz tās kā tirgus dalībnieka rīcību, bet arī attiecībā uz prettiesiskajām darbībām, kas ir apstrīdētā Lēmuma 2006/902 priekšmets, un, otrkārt, Pirmās instances tiesa nav konkrēti pārbaudījusi pierādījumus, ko iesniegušas General Química SA, Repsol Química SA un Repsol YPF SA, lai pierādītu General Química SA autonomiju, tai īstenojot savu komercdarbības politiku;

- 2) pārējā daļā apelācijas sūdzību noraidīt;
- 3) noraidīt General Química SA, Repsol Química SA un Repsol YPF SA prasību Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesā;
- 4) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus šajā instancē pats un General Química SA, Repsol Química SA, kā arī Repsol YPF SA atlīdzina visus tiesāšanās izdevumus saistībā ar tiesvedību pirmajā instancē.

(¹) OV C 90, 18.04.2009.

Tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 20. janvāra spriedums — Eiropas Komisija/Grieķijas Republika

(Lieta C-155/09) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — EKL 12., 18., 39. un 43. pants — Eiropas Ekonomikas zonas līguma 4., 28. un 31. pants — Nodokļu tiesību akti — Nosacījumi pirmās nekustamā īpašuma iegādes atbrīvošanai no nekustamā īpašuma nodošanas nodokļa — Atbrīvojums, kas paredzēts tikai valsts teritorijā dzīvojošajiem rezidentiem, kā arī Grieķijas izcelsmes pilsoņiem, kuri iegādes dienā nedzīvo Grieķijā)

(2011/C 80/04)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — R. Lyal un D. Triantafyllou)

Atbildētāja: Grieķijas Republika (pārstāvji — P. Mylonopoulos un V. Karra)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — EKL 18., 39. un 43. panta pārkāpums — Nekustamā īpašuma pirkuma nodokļa atbrīvojums pirmā nekustamā īpašuma iegādei — Atbrīvojums tikai tām personām, kuras jau dzīvo valstī, kā arī Grieķijas pilsoņiem, kas iegādes brīdī dzīvo ārvalstī

Rezolutīvā daļa:

- 1) Grieķijas Republika:
- piemērojot Likuma 1078/1980 1. panta 1. punktu un 3. punkta pirmo daļu un atbrīvojot no nekustamā īpašuma nodošanas nodokļa tikai valsts teritorijas pastāvīgos rezidentus, lai gan no šī nodokļa nav atbrīvoti nerezidenti, kuriem ir nodoms šajā teritorijā apmesties nākotnē, un
 - pirmā mājokļa valsts teritorijā iegādes laikā ar noteiktiem nosacījumiem atbrīvojot no šī nodokļa tikai Grieķijas pilsoņus vai Grieķijas izcelsmes personas,
- nav izpildījusi tai EKL 12., 18., 39. un 43. pantā, kā arī 1992. gada 2. maija Eiropas Ekonomikas zonas līguma 4., 28. un 31. pantā paredzētos pienākumus;

2) Grieķijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 167, 18.07.2009.

Tiesas (otrā palāta) 2011. gada 27. janvāra spriedums (Tribunale di Milano (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Flos SpA/Semeraro Casa e Famiglia SpA

(Lieta C-168/09) ⁽¹⁾

(Rūpnieciskais un komercīpašums — Direktīva 98/71/EK — Dizainparaugu tiesiskā aizsardzība — 17. pants — Pienākums apvienot dizainparaugu aizsardzību ar autortiesību aizsardzību — Valsts tiesību akti, saskaņā ar kuriem tiek izslēgta vai padarīta spēkā neesoša uz noteiktu laiku līdz šo tiesību aktu spēkā stāšanās brīdim neaizsargātu dizainparaugu aizsardzība ar autortiesībām — Tiesiskās palāvības aizsardzības princips)

(2011/C 80/05)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Milano

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Flos SpA

Atbildētāja: Semeraro Casa e Famiglia SpA

Piedaloties: Assoluce — Associazione nazionale delle Imprese degli Apparecchi di Illuminazione

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tribunale di Milano — Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 13. oktobra Direktīvas 98/71/EK par dizainparaugu tiesisko aizsardzību 17. un 19. panta interpretācija — Valsts tiesiskais regulējums, ar kuru transponē direktīvu un paredz autortiesību uz dizainparaugiem aizsardzību — Dalībvalstij paredzētā iespēja noteikt nosacījumus šīs aizsardzības piešķiršanai

Rezolutīvā daļa:

1) Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 13. oktobra Direktīvas 98/71/EK par dizainparaugu tiesisko aizsardzību 17. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu dalībvalsts tiesību aktu, ar kuru tiek liegts aizsargāt ar šīs dalībvalsts autortiesībām dizainparaugus, kas reģistrēti dalībvalstī vai attiecībā uz dalībvalsti un kuru aizsardzība ir beigusies līdz šī tiesību akta spēkā stāšanās brīdim, kaut arī tie atbilst visiem nosacījumiem, kādi tiek prasīti šādas aizsardzības iegūšanai;

2) Direktīvas 98/71 17. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu dalībvalsts tiesību aktu, ar kuru vai nu uz būtisku desmit gadu laikposmu vai vispār tiek liegts aizsargāt ar autortiesībām dizainparaugus — kuru, kaut arī tie atbilst visiem nosacījumiem šādas aizsardzības iegūšanai, aizsardzība ir beigusies līdz šī tiesību akta spēkā stāšanās datumam — attiecībā pret trešajām personām, kas valsts teritorijā ražo vai pārdod pēc šiem dizainparaugiem izgatavotas preces, turklāt neatkarīgi no datuma, kad šīs darbības tikušas veiktas.

⁽¹⁾ OV C 167, 18.07.2009.

Tiesas (trešā palāta) 2011. gada 20. janvāra spriedums (Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — CLECE SA/María Socorro Martín Valor, Ayuntamiento de Cobisa

(Lieta C-463/09) ⁽¹⁾

(Sociālā politika — Direktīva 2001/23/EK — Uzņēmuma īpašnieka maiņa — Darba ņēmēju tiesību aizsardzība — “Īpašumtiesību nodošanas” jēdziens — Uzskopšanas darbība — Darbība, ko tieši nodrošina pašvaldība, pieņemot darbā jaunu personālu)

(2011/C 80/06)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: CLECE SA

Atbildētājas: María Socorro Martín Valor, Ayuntamiento de Cobisa.

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha — Padomes 2001. gada 12. marta Direktīvas 2001/23/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmējdarbību vai uzņēmumu vai uzņēmējdarbību daļu īpašnieka maiņas gadījumā (OV L 82, 16. lpp.), 1. panta 1. punkta interpretācija — Piemērošanas joma — Pašvaldības, kas rīkojas kā valsts iestāde, veiktu sabiedriskas ēkas uzskopšanas pakalpojumu pārņemšana

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2001. gada 12. marta Direktīvas 2001/23/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmēj sabiedrību vai uzņēmumu vai uzņēmēj sabiedrību daļu īpašnieka maiņas gadījumā 1. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šie noteikumi nav piemērojami gadījumā, ja pašvaldība, kas iepriekš uzticējusi savu uzkopšanu privātam uzņēmumam, nolemj izbeigt ar to noslēgto līgumu un pati veikt minēto telpu uzkopšanu, šim nolūkam pieņemot darbā jaunu personālu.

(¹) OV C 63, 13.03.2010.

Tiesas (otrā palāta) 2011. gada 27. janvāra spriedums (Hof van Beroep te Gent (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Vandoorne NV/Belgische Staat

(Lieta C-489/09) (¹)

(Sestā PVN direktīva — 11. panta C daļas 1. punkts un 27. panta 1. un 5. punkts — Nodokļa bāze — Vienkāršošanas pasākumi — Tabakas izstrādājumi — Nodokļu uzlīmes — PVN priekšnodokļa vienreizēja iekasēšana — Piegādātāji starpnieki — Cenas pilnīga vai daļēja nemaksāšana — Atteikums atgūt PVN)

(2011/C 80/07)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hof van Beroep te Gent

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Vandoorne NV

Atbildētāja: Belgische Staat

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Hof van Beroep te Gent — Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.) 11. panta C daļas 1. punkta un 27. panta interpretācija — Vienkāršošanas pasākumi — Valsts tiesiskais regulējums, kas paredz attiecībā uz tās teritorijā ieviestiem, iegādātiem vai ražotiem tabakas izstrādājumiem iekasēt PVN kā priekšnodokli, izslēdzot nodokļu bāzes samazinājumu nodokļu maksātājiem, kas samaksājuši nodokli par šiem izstrādājumiem

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, kas grozīta ar Padomes 2004. gada 20. janvāra Direktīvu 2004/7/EK, 11. panta C daļas 1. punkts un 27. panta 1. un 5. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie neaizliedz tādu valsts tiesisko regulējumu, par kādu ir pamata tiesvedība, kas, lai vienkāršotu PVN iekasēšanu un cīnītos pret nodokļu nemaksāšanu [krāpšanu] un apiešanu attiecībā uz tabakas izstrādājumiem, paredzot iekasēt šo nodokli no šo izstrādājumu ražotāja vai importētāja, izmantojot nodokļu uzlīmes, vienā reizē kā priekšnodokli, liedz piegādātājiem starpniekiem turpmākā sekojošo piegāžu ķēdē tiesības atgūt PVN gadījumā, ja šo izstrādājumu pircējs nav samaksājis [pirkuma] cenu.

(¹) OV C 37, 13.02.2010.

Tiesas (otrā palāta) 2011. gada 27. janvāra spriedums — Eiropas Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste

(Lieta C-490/09) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — EKL 49. pants — Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Izdevumu par laboratorijas analīzēm un pārbaudēm, kas veiktas citās dalībvalstīs nevis Luksemburgas Lielhercogistē, neatlīdzināšana — Valsts tiesiskais regulējums, kurā nav paredzēta šādu izdevumu segšana, atlīdzinot izdevumus par šādām analīzēm un pārbaudēm — Valsts tiesiskais regulējums, ar kuru veselības aprūpes izdevumu atlīdzināšana ir pakļauta nosacījumam, ka ir ievēroti šajā valsts tiesiskajā regulējumā paredzētie nosacījumi)

(2011/C 80/08)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — G. Rozet un E. Traversa)

Atbildētāja: Luksemburgas Lielhercogiste (pārstāvji — C. Schiltz un A. Rodesch, advokāts)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — EKL 49. panta (LESD 56. pants) pārkāpums — Pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojums — Valsts noteikumi, kas nepieļauj citā dalībvalstī veiktu biomedicīnisku analīžu un pārbažu izdevumu atlīdzināšanu — Izdevumu segšana tikai gadījumos, ja šādas analīzes un pārbaudes tiek veiktas analīžu laboratorijā, kurā pilnībā tiek ievēroti valsts tiesību aktos paredzētie nosacījumi

Rezolutīvā daļa:

- 1) neparedzot iespēju tiesiskā regulējuma attiecībā uz sociālo nodrošinājumu ietvaros atlīdzināt izdevumus par laboratorijas analizēm un pārbaudēm, kas veiktas citā dalībvalstī, Sociālā nodrošinājuma kodeksa 24. panta, tā versijā, kas piemērojama šajā tiesvedībā, izpratnē, atlīdzinot sociāli apdrošināto personu ar šīm analizēm un pārbaudēm saistītos izdevumus, bet paredzot tikai tiešu izdevumu segšanu, ko veic slimokases, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi EKL 49. pantā paredzētos pienākumus;
- 2) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 3) Eiropas Komisija un Luksemburgas Lielhercogiste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

(¹) OV C 37, 13.02.2010.

Tiesas (piektā palāta) 2011. gada 13. janvāra spriedums — Media-Saturn-Holding GmbH/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

(Lieta C-92/10 P) (¹)

(Apelācija — Kopienas preču zīme — Absolūts atteikuma pamatojums — Atšķirtspējas neesamība — Preču zīme, ko veido reklāmas sauklis un kas sastāv no elementiem, kuriem atsevišķi nav atšķirtspējas — Grafisks apzīmējums “BEST BUY”)

(2011/C 80/09)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Media-Saturn-Holding GmbH (pārstāvis — E. Warnke, Rechtsanwalt)

Otrs lietas dalībnieks: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — G. Schneider)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2009. gada 15. decembra spriedumu lietā T-476/08 Media-Saturn/ITSB (“BEST BUY”), ar ko Vispārējā tiesa ir noraidījusi prasību atcelt ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2008. gada 28. augusta lēmumu, ar kuru tika noraidīta apelācijas sūdzība par pārbaudītāja lēmumu, ar ko tika atteikta grafiska apzīmējuma “BEST BUY” reģistrācija par Kopienas preču zīmi attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 1., 2., no 5. līdz 12., no 14. līdz 17., no 20. līdz 22., 27., 28., 35., 37., 38. un no 40. līdz 42. klasē — Tādas preču zīmes atšķirtspēja, ko veido reklāmas sauklis un kas sastāv no elementiem, kuriem atsevišķi nav atšķirtspējas

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelāciju noraidīt;
- 2) Media-Saturn-Holding GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 113, 01.05.2010.

Tiesas (piektā palāta) 2010. gada 16. septembra rīkojums — Deepak Rajani (“Dear! Net Online”)/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) un Artoz-Papier AG

(Lieta C-559/08 P) (¹)

(Apelācija — Kopienas preču zīme — Vārdiska preču zīme “ARTOZ” — Starptautiskas vārdiskas preču zīmes “ARTOZ” īpašnieka iebildumi — Reģistrācijas atteikums)

(2011/C 80/10)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Deepak Rajani (pārstāvis — A. Kockläuner, Rechtsanwalt)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — A. Folliard-Monguiral) un Artoz-Papier AG

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Pirmās instances tiesas (astotā palāta) 2008. gada 26. novembra spriedumu lietā T-100/06 Rajani/ITSB — Artoz-Papier (“ARTOZ”), ar ko Pirmās instances tiesa noraidīja prasību atcelt tiesību aktu, ko vārdiskas preču zīmes “ARTOZ” attiecībā uz pakalpojumiem, kas ietilpst 35. un 41. klasē, reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs cēla par Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (ITSB) Apelāciju otrās padomes 2006. gada 11. janvāra lēmumu R 1126/2004-2, ar kuru tika noraidīta apelācijas sūdzība par Iebildumu nodaļas lēmumu, ar kuru tika atteikta minētās preču zīmes reģistrācija saistībā ar starptautisku vārdisku preču zīmju “ARTOZ” attiecībā uz pakalpojumiem, kas ietilpst 35. un 41. klasē, īpašnieka iesniegtajiem iebildumiem

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelāciju noraidīt;
- 2) Rajani atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 82, 04.04.2009.

Tiesas 2010. gada 27. oktobra rīkojums — *Victor Guedes* — *Indústria e Comércio, SA*/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) un *Consorti de l'Espace Rural de Gallecs*, kas atrodas *Gallecs*

(Lieta C-342/09) ⁽¹⁾

(Apelācija — Kopienas preču zīme — Regula (EK) Nr. 40/94 — 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 8. panta 5. punkts — Grafiska preču zīme “Gallecs” — Valsts grafisku preču zīmju “GALLO”, “GALLO AZEITE NOVO”, “Azeite Novo”, kā arī Kopienas grafiskas preču zīmes “GALLO” īpašnieka iebildumi — Iebildumu noraidījums — Apelācijas sūdzība, kas daļēji ir acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami nepamatota)

(2011/C 80/11)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Victor Guedes* — *Indústria e Comércio, SA* (pārstāvis — *B. Braga da Cruz*, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — *J. Crespo Carrillo*), *Consorti de l'Espace Rural de Gallecs*, kas atrodas *Gallecs*

Priekšmets

Apelācijas sūdzība, kas iesniegta par Pirmās instances tiesas (astotā palāta) 2009. gada 11. jūnija lēmumu lietā T-151/08 *Victor Guedes-Indústria e Comércio, SA* c/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ar kuru Pirmās instances tiesa noraidīja prasību atcelt tiesību aktu, ko bija iesniedzis valsts grafisku preču zīmju “GALLO”, “GALLO AZEITE NOVO”, “GALLO AZEITE” un Kopienas grafiskas preču zīmes “GALLO” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 29. un 31. klasē, īpašnieks par Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (ITSB) Apelāciju otrās padomes 2008. gada 16. janvāra lēmumu lietā R 986/2007-2, ar kuru noraidīta apelācijas sūdzība par iebildumu nodaļas lēmumu, ar kuru noraidīti iebildumi, ko prasītājs iesniedzis pret grafiskas preču zīmes “Gallecs” reģistrāciju attiecībā uz precēm, kas ietilpst 29., 31. un 35. klasē — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 8. panta 5. punkta pārkāpums

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) *Victor Guedes* — *Indústria e Comércio, SA* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 267, 07.11.2009.

Tiesas (piektā palāta) 2010. gada 16. septembra rīkojums — *Dominio de la Vega, SL*/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) un *Ambrosio Velasco SA*

(Lieta C-459/09 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Kopienas preču zīme — Regula (EK) Nr. 40/94 — 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Kopienas grafiskas preču zīmes “DOMINIO DE LA VEGA” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas grafiska preču zīme “PALACIO DE LA VEGA” — Sajaukšanas iespējas esamība kādā Savienības teritorijas daļā — Preču zīmju līdzības vērtējums — Dominējošais elements)

(2011/C 80/12)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Dominio de la Vega, SL* (pārstāvji — *E. Caballero Oliver* un *A. Sanz-Bermell y Martínez*, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — *J. Crespo Carrillo*) un *Ambrosio Velasco SA* (pārstāvis — *E. Armijo Chávarri*, advokāts)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Pirmās instances tiesas (septītā palāta) 2009. gada 16. septembra spriedumu lietā T-458/07 *Dominio de la Vega*/ITSB, ar kuru Pirmās instances tiesa noraidīja prasību par ITSB Apelāciju otrās padomes 2007. gada 3. oktobra lēmumu lietā R 1431/2006-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Ambrosio Velasco, SA* un *Dominio de la Vega, SL*

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) *Dominio de la Vega SL* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 24, 30.01.2010.

Tiesas (astotā palāta) 2010. gada 6. oktobra rīkojums (Tribunal Supremo (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Inmogolf SA/Dirección General de Tributos de la Consejería de Economía y Hacienda de la Comunidad Autónoma de Murcia

(Lieta C-487/09) ⁽¹⁾

(Reglamenta 104. panta 3. punkta pirmā daļa — Direktīva 69/335/EEK — Netiešie nodokļi — Kapitāla piesaistīšana — Vērtspapīru pārvedums — Pamatkapitāls, kura aktīvi galvenokārt sastāv no nekustamas mantas)

(2011/C 80/13)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Inmogolf SA

Atbildētāja: Dirección General de Tributos de la Consejería de Economía y Hacienda de la Comunidad Autónoma de Murcia

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tribunal Supremo — Padomes 1969. gada 17. jūlija Direktīvas 69/335/EEK par netiešajiem nodokļiem, ko uzliek kapitāla piesaistīšanai (OV L 249, 25. lpp. — OV Īpašais izdevums latviešu valodā 09/1. sēj., 11. lpp.), 11. panta a) punkta un 12. panta 1. punkta a) apakšpunkta interpretācija — Aizliegums ar nodokļiem aplikt vērtspapīru izveidi, emisiju, kotēšanas sāksanu biržā, laišanu tirgū vai darījumus ar tiem — Atkāpe — Vērtspapīru pārveduma nodoklis — Valsts nodoklis, ar ko apliek tādas uzņēmējdarbības, kuras aktīvi vismaz 50 % apmērā ir nekustama manta, kapitāla daļu atsavināšanu, kuras iznākumā vērtspapīrus iegādājušies persona iegūst kontroli pār uzņēmējdarbību

Rezolutīvā daļa:

Ar Padomes 1969. gada 17. jūlija Direktīvu 69/335/EEK par netiešajiem nodokļiem, ko uzliek kapitāla piesaistīšanai, tās 11. panta a) punktu un 12. panta 1. punkta a) apakšpunktu tiek pieļauts tādā dalībvalsts tiesiskais regulējums kā 1988. gada 28. jūlija Likuma Nr. 24/1988 par vērtspapīru tirgu, kurā grozījumi izdarīti ar 1991. gada 6. jūnija Likumu Nr. 18/91, 108. panta 2. punktā paredzētais, saskaņā ar kuru, lai novērstu iespējamu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas saistībā ar nekustamas mantas atsavināšanu sabiedrību starpā, vērtspapīru atsavināšana tiek aplikta ar īpašuma atsavināšanas nodokli, ja šī vērtspapīru atsavināšana attiecas uz tādu uzņēmējdarbību kapitāla daļām, kuru aktīvi vismaz 50 % apmērā ir nekustama manta, un ja pircējs attiecīgās atsavināšanas iznākumā iegūst stāvokli, kurš tam ļauj īstenot kontroli pār attiecīgo uzņēmumu, pat tad, ja, pirmkārt, viņam nav bijis nodoma izvairīties no nodokļu maksāšanas

un, otrkārt, ja šīs uzņēmējdarbības pilnībā darbojas, un ja nekustamo mantu nevar nodalīt no minēto uzņēmējdarbību veiktās saimnieciskās darbības.

⁽¹⁾ OV C 63, 13.03.2010.

Tiesas 2010. gada 4. oktobra rīkojums — Vladimir Ivanov/Eiropas Komisija

(Lieta C-532/09 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Prasība sakarā ar ārpuslīgumisko atbildību — Iespējas tikt pieņemtam darbā zaudējums — Iebilde par procedūras nepareizu izmantošanu — Daļēji acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami nepamatota apelācijas sūdzība)

(2011/C 80/14)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Vladimir Ivanov (pārstāvis — F. Rollinger, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji — J. Currall un B. Eggers)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Pirmās instances tiesas (trešā palāta) 2009. gada 30. septembra rīkojumu lietā T-166/08 Ivanov/Komisija, ar kuru Pirmās instances tiesa noraidīja apelācijas sūdzības iesniedzēja prasību atļūdzināt kaitējumu, ko viņš esot cietis sakarā ar Komisijas lēmumu, ar kuru ir atteikts pieņemt viņu darbā kā administratīvās un tehniskās palīdzības vietējo darbinieku Komisijas delegācijai Sofijā — Prasības sakarā ar ārpuslīgumisko atbildību patstāvīgais raksturs attiecībā pret prasību par zaudējumu atļūdzību — Iebilde par procedūras nepareizu izmantošanu — Pirmās instances tiesas iespēja pēc savas ierosmes atsaukties uz šo noteikumu

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) V. Ivanov atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 51, 27.02.2010.

Tiesas (septītā palāta) 2010. gada 29. septembra rīkojums — European Renewable Energies Federation ASBL(EREF)/ Eiropas Komisija

(Apvienotās lietas C-74/10 P un C-75/10 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Tiesas Statūtu 19. pants — Lietas dalībnieka pārstāvība ar advokātu, kurš nav trešā persona — Acīmredzama nepieņemamība)

(2011/C 80/15)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) (pārstāvis — J. Kuhbier, Rechtsanwalt)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji — B. Martenczuk un N. Khan)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Pirmās instances tiesas (sestā palāta) 2009. gada 19. novembra rīkojumu lietā T-94/07 EREF/Komisija, ar kuru Pirmās instances tiesa, pamatojoties uz acīmredzamu nepieņemamību, noraidīja prasību atcelt Komisijas 2006. gada 24. oktobra lēmumu C(2006) 4963, galīgā redakcija, ar kuru tika atzīts, ka atsevišķi sabiedrības TVO izmantotie finanšu avoti atomenerģijas reaktora celtniecībai Somijā ("projekts Olkiluoto 3") nav valsts atbalsts — Pārstāvība ar advokātu, kurš nav trešā persona

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas noraidīt;
- 2) European Renewable Energies Federation ASBL atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 113, 01.05.2010.

Tiesas (sestā palāta) 2010. gada 22. oktobra rīkojums — Longevity Health Products, Inc./Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) un Merck KGaA

(Lieta C-84/10) ⁽¹⁾

(Apelācija — Kopienas preču zīme — Regula (EK) Nr. 40/94 — 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Vārdisks apzīmējums "Kids Vits" — Kopienas vārdiskas preču zīmes "VITS4KIDS" īpašnieka iebildumi — Konkrētas sabiedrības daļas uzmanības pakāpe — Sajaukšanas iespēja — Apzīmējumu līdzība — Tiesības tikt uzklausiņam)

(2011/C 80/16)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Longevity Health Products, Inc. (pārstāvis — J. E. Korab, Rechtsanwalt)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — G. Schneider) un Merck KGaA

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2009. gada 9. decembra spriedumu lietā T-484/08 Longevity Health Products/ITSB — Merck ("Kids Vits"), ar kuru Vispārējā tiesa ir noraidījusi prasību atcelt ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2008. gada 28. augusta lēmumu, ar kuru tika noraidīta vārdiska apzīmējuma "Kids Vits" kā Kopienas preču zīmes reģistrācija attiecībā uz dažām precēm, kas ietilpst 5. klasē, apmierinot agrākas Kopienas vārdiskas preču zīmes "VITS4KIDS" īpašnieka iesniegtos iebildumus — Tiesību tikt uzklausiņam tiesā pārkāpums — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums — Divu preču zīmju sajaukšanas iespēja

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelāciju noraidīt;
- 2) Longevity Health Products, Inc. atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 100, 17.04.2010.

Tiesas (astotā palāta) 2010. gada 9. septembra rīkojums — Franssons Verkstäder AB/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) un Lindner Recyclingtech GmbH

(Lieta C-290/10 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Vispārējā tiesā celta prasība par ITSB Apelāciju trešās padomes lēmuma atcelšanu — Regula (EK) Nr. 6/2002 — Termiņš prasības celšanai — Nepieņemamība novēlošanās dēļ — Acīmredzami nepamatota apelācijas sūdzība)

(2011/C 80/17)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Franssons Verkstäder AB (pārstāvis — O. Öhlén, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) un Lindner Recyclingtech GmbH

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2010. gada 10. maija rīkojumu lietā T-98/10 *Franssons Verkstädter/ITSB*, ar kuru Vispārējā tiesa noraidīja Kopienas dizainparauga Nr. 253778-0001 (salmu smalcinātājs) īpašnieka prasību atcelt leikšējā tirgus saskaņošanas biroja (ITSB) Apelāciju trešās padomes 2009. gada 22. oktobra lēmumu R 690/2007-3, ar kuru tika atcelts leibildumu nodaļas lēmums noraidīt *Lindner Recyclingtech* pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu — Termini prasību celšanai — Acīmredzama nepieļaujamība

Rezolutīvā daļa:

- 1) *apelācijas sūdzību noraidīt;*
- 2) *Franssons Verkstädter AB sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.*

(¹) OV C 328, 04.12.2010.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2010. gada 30. septembra rīkojumu lietā T-311/10 *Dimitris Platis*/Padome un Grieķija 2010. gada 14. oktobrī iesniedza *Dimitris Platis*

(Lieta C-513/10 P)

(2011/C 80/18)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Dimitris Platis* (pārstāvis — *P. Théodoropoulos*, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Padome un Grieķijas Republika

Ar 2010. gada 17. decembra rīkojumu Tiesa (septītā palāta) ir noraidījusi apelācijas sūdzību kā daļēji acīmredzami nepamatotu un daļēji acīmredzami nepieņemamu.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 15. decembrī iesniedza *Bundesfinanzhof* (Vācija) — *VSTR Vogtländische Strassen-, Tief-, und Rohrleitungsbau GmbH/Finanzamt Plauen*

(Lieta C-587/10)

(2011/C 80/19)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *VSTR Vogtländische Strassen-, Tief-, und Rohrleitungsbau GmbH*,

Atbildētājs: *Finanzamt Plauen*

Persona, kas iestājusies lietā: *Bundesministerium der Finanzen*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai ar Padomes 1977. gada 17. maija Sesto Direktīvu 77/388/EK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem dalībvalstīm (¹), tiek ļauts ka ar nodokli neapliktu piegādi Kopienas iekšienē pieņemt tikai tad, ja nodokļu maksātājs uzrāda saņēmēja pievienotās vērtības nodokļa identifikācijas numuru?

2) Vai atbildot uz šo jautājumu, nozīme ir tam,

vai attiecībā uz saņēmēju runa ir par trešā valstī reģistrētu uzņēmēju, kurš, lai arī secīga darījuma ietvaros piegādājamo precī ir nosūtījis no vienas dalībvalsts uz otru, tomēr nevienā no dalībvalstīm nav reģistrējies ka PVN maksātājs,

un

vai nodokļa maksātājs ir pierādījis, kas ir iesniedzis nodokļa deklarāciju par preces iegādi Kopienas iekšienē no saņēmēja?

(¹) OV L 145, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 17. decembrī iesniedza *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlande) — *T.G. van Laarhoven*, otrs lietas dalībnieks: *Staatssecretaris van Financiën*

(Lieta C-594/10)

(2011/C 80/20)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *T.G. van Laarhoven*

Cits lietas dalībnieks: *Staatssecretaris van Financiën*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Sestās direktīvas⁽¹⁾ 17. panta 6. punkta otrā daļa aizliedz grozījumus tādā atskaitījumu ierobežojumus nosakošā tiesiskajā regulējumā, kāds ir aplūkotais tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru dalībvalsts ir izmantojusi šajā noteikumā minēto iespēju atteikt vai turpināt atteikt atskaitīšanu attiecībā uz noteiktām precēm un pakalpojumiem, ja šo grozījumu rezultātā lielākajā daļā gadījumu no atskaitīšanas izslēgtā summa ir palielinājusies, kamēr atskaitījumu ierobežojumus nosakošā tiesiskā regulējuma galvenā iecere un sistēma ir palikušas nemainīgas?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai valsts tiesām būtu jāatturas piemērot atskaitījumu ierobežojumus nosakošo tiesisko regulējumu pilnībā vai arī pietiek ar to, ka tās atturas piemērot tiesisko regulējumu, ciktāl ar to ir palielināts Sestās direktīvas pieņemšanas brīdī esošais atteikuma vai ierobežojuma apjoms?

⁽¹⁾ Padomes 1977. gada 17. maija Sestā direktīva par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 16. decembrī — Eiropas Komisija/Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-600/10)

(2011/C 80/21)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — R. Lyal un W. Mölls, pārstāvji)

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, atstājot spēkā noteikumus, saskaņā ar kuriem dividendes, kas tiek iemaksātas pensijas fondos, uz kuriem attiecas ierobežots nodokļu maksāšanas pienākums, kā arī procenti, kas tiek iemaksāti šādos fondos un pensijas kasēs, uz kurām attiecas ierobežots nodokļu maksāšanas pienākums, nodokļu ziņā tiek aplūkoti nelabvēlīgāk salīdzinājumā ar dividendēm, kā arī procentiem, kas tiek iemaksāti pensijas fondos un pensijas kasēs, uz kurām attiecas neierobežots pienākums maksāt nodokļus, Vācijas Federatīvā Republika ir pārkāpusi LESD 63. pantā un EEZ līguma 40. pantā paredzētos pienākumus;
- piespriest Vācijas Federatīvajai Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šīs prasības priekšmets ir Vācijas tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru dividendes, kas iemaksātas pensijas fondos, uz kuriem

attiecas ierobežots pienākums maksāt nodokļus (proti, nerezidenti), kā arī šajos fondos un pensijas kasēs, uz kurām attiecas ierobežots pienākums maksāt nodokļus, iemaksātie procenti tiek aplūkoti nodokļu ziņā nelabvēlīgāk salīdzinājumā ar dividendēm un procentiem, kas iemaksāti pensijas fondos un pensijas kasēs, uz kurām attiecas neierobežots pienākums maksāt nodokļus (proti, rezidenti).

Pensijas fondi nerezidenti un pensijas kases nerezidentes salīdzinājumā ar līdzīgiem iekšzemes veidojumiem tiek diskriminēti trijos aspektos.

Procenti, kas iemaksāti pensijas kasēs, netiek aplikti ar nodokli par ienākumiem no kapitāla vai sabiedrību nodokli, ja procentu saņēmēja pensijas kase rezidente ir atbrīvota no nodokļiem. Tā attiecīgajiem ienākumiem nepiemēro nevienu nodokli. Savukārt attiecībā uz pensijas kasēm nerezidentēm šajā sakarā nav paredzēts nekāds atbrīvojums no nodokļa par ienākumiem no kapitāla, kādēļ tās tiek apliktas ar nodokli 25 % apmērā no bruto summas papildus solidaritātes maksājumam.

Lai apliktu ar nodokli pensijas fondos iemaksātās dividendes, pensijas fondi rezidenti nodokli par ienākumiem no to kapitāla varot iekļaut nodokļu aprēķināšanas un noteikšanas procesā. Tas, pirmkārt, ļaujot atskaitīt uzņēmējdarbības izdevumus un aplikt ar nodokli tikai neto ienākumus. Otrkārt, nodoklis par ienākumiem no kapitāla tiek piemērots kopējiem ienākumiem, kādēļ esot piemērojama sabiedrību nodokļa parastā likme 15 %. Savukārt pensijas fondi nerezidenti nevarot saņemt šādu pielāgojumu: saskaņā ar apstrīdēto valsts tiesisko regulējumu jebkāda uzņēmējdarbības izdevumu atskaitīšana tiem ir liegta, ieskaitot tos izdevumus, kas tieši saistīti ar iekšzemes ienākumiem.

Visbeidzot attiecībā uz pensijas fondos iemaksāto procentu aplikšanu ar nodokli juridiskā situācija esot būtībā tāda pati kā attiecībā uz pensijas fondu gūtajām dividendēm: tāpat kā attiecībā uz dividendēm pensijas fondi nerezidenti esot nelabvēlīgākā situācijā gan atskaitāmo uzņēmējdarbības izdevumu, gan nodokļa likmes ziņā.

Kā uzskata Komisija, šī nevienlīdzīgā attieksme pret pensijas fondiem nerezidentiem un pensijas kasēm nerezidentēm nav saderīga ar kapitāla brīvu apriti. Katrā ziņā šī nevienlīdzīgā attieksme neesot objektīvi pamatota.

LESD 63. pants aizliedz jebkādas pasākumus, kas ierobežo kapitāla pārrobežu kustību salīdzinājumā ar kapitāla iekšzemes kustību. Šajā sakarā LESD 65. panta 1. punkta a) apakšpunkts neesot jāinterpretē tādējādi, ka tiesiskais regulējums, kurā nodokļu maksātāji tiek nošķirti atkarībā no to dzīvesvietas vai kapitāla ieguldījuma vietas, būtu automātiski saderīgs ar Līgumu. Šo noteikumu ierobežo LESD 65. panta 3. punkts, kurā ir paredzēts, ka šī panta 1. punktā paredzētajiem pasākumiem nebūtu jābūt ne patvaļīgas diskriminācijas līdzeklim, ne slēptam kapitāla un maksājumu brīvas aprites, kā to nosaka 63. pants, ierobežojumam. Lai šāds nošķirums varētu tikt uzskatīts par saderīgu ar Savienības tiesībām, atšķirīgai attieksmei ir jāattiecas uz situācijām, kuras nav objektīvi salīdzināmas, vai tai jābūt pamatotai ar primāru vispārējo interešu iemesliem. Turklāt, lai to varētu pamatot, atšķirīgajai attieksmei nebūtu jāpārsniedz tas, kas ir nepieciešams ar attiecīgo tiesisko regulējumu iecerētā mērķa sasniegšanai.

Kas attiecas uz uzņēmējdarbības izdevumu atskaitāmību, Komisija apgalvo, ka aplikšanas ar nodokli ienākumu gūšanas vietā ietvaros dalībvalstīm ir jāraugās, ka tiek ievērots Līgumā nostiprinātais diskriminācijas aizliegums. Šajā sakarā ienākumu gūšanas valsts nevarot atsaukties uz citas dalībvalsts vienpusējiem noteikumiem, lai izvairītos no sava pienākuma. Vācija nenorāda, ka būtu noslēgusi konvencijas ar citām dalībvalstīm, saskaņā ar kurām pēdējās minētās veiktu uzņēmējdarbības izmaksu atskaitīšanu Vācijas vietā. Pat ja pieņemtu, ka šāda konvencija tika noslēgta, tas neļautu lielākajā daļā gadījumu sasniegt šo mērķi, it īpaši, kad attiecīgie ienākumi citā dalībvalstī ir atbrīvoti no nodokļa vai ja nodokļu maksātājs kopumā negūst nekādu peļņu. Turklāt, piemērojot nodokļu aplikšanas metodi, uzņēmējdarbības izdevumu atskaitīšana rezidences valstī neaizstāj izdevumu atskaitīšanu ienākumu gūšanas valstī. Tā rezultātā abas valstis principā aplik ar nodokli vienus un tos pašus ienākumus. Kādēļ tiek garantēta nevis kopējo ienākumu, bet neto ienākumu aplikšana ar nodokli tikai tad, ja abas valstis piemēro savus noteikumus par uzņēmējdarbības izdevumu atskaitīšanu. Tā atskaitīšana ienākumu gūšanas valstī nenovedot pie izdevumu divkāršas ņemšanas vērā, bet gluži pretēji nodrošinot arī vienlīdzīgu attieksmi ar pilnībā iekšzemes situācijām.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 21. decembrī iesniedza Upravno sodišče Republike Slovenije (Slovēnijas Republika) — Pelati doo/Slovēnijas Republika

(Lieta C-603/10)

(2011/C 80/22)

Tiesvedības valoda — slovēņu

Iesniedzējtiesa

Upravno sodišče Republike Slovenije

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Pelati doo

Atbildētāja: Slovēnijas Republika

Prejudiciālie jautājumi

Vai Padomes Direktīvas 90/434/EEK⁽¹⁾ 11. panta noteikumi ir interpretējami tādējādi, ka tie nepieļauj tādus valsts tiesību aktus, saskaņā ar kuriem Slovēnijas Republika kā dalībvalsts ir noteikusi, ka nodokļu atvieglojumus, kas ir paredzēti komercsabiedrībai, kura vēlas īstenot sadalīšanu (sadalīt sabiedrību un izveidot jaunu sabiedrību), var saņemt tikai tad, ja noteiktajā termiņā ir iesniegts lūgums izdot atļauju piešķirt nodokļu priekšrocības, kas paredzētas sadalīšanas gadījumā, ja ir izpildīti paredzētie nosacījumi, proti, saskaņā ar kuriem nodokļu maksātājs termiņa notecējuma dēļ automātiski zaudē nodokļu atvieglojumus, kas ir paredzēti valsts tiesību aktos?

⁽¹⁾ Padomes 1990. gada 23. jūlija Direktīva 90/434/EK par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro dažādu dalībvalstu uzņēmējdarbību apvienošanai, sadalīšanai, to aktīvu pārvešanai un akciju maiņai (OV L 225, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 30. decembrī iesniedza Commissione Tributaria Provinciale di Parma (Itālija) — Danilo Debiasi/Agenzia delle Entrate Ufficio di Parma

(Lieta C-613/10)

(2011/C 80/23)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Commissione Tributaria Provinciale di Parma

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Danilo Debiasi

Atbildētāja: Agenzia delle Entrate — Ufficio di Parma

Prejudiciālais jautājums

Vai pastāv konflikts starp, pirmkārt, prezidenta dekrēta Nr. 633/72 19. panta 5. punktu un 19.a pantu un, otrkārt, Direktīvas 77/388/EEK 17. panta 2. punkta a) apakšpunktu, 2001. gada 23. maija dokumentu COM(2001) 260, galīgā redakcija, un 2000. gada 7. jūnija dokumentu COM(2000) 348, galīgā redakcija, kā arī nevienlīdzīga attieksme PVN sistēmas ietvaros Kopienas mērogā, kā rezultātā ir nepieciešams saskaņot Eiropas tiesisko regulējumu, ņemot vērā, ka dažas dalībvalstis zināmos apstākļos piemēro sistēmu, kas paredz samazinātu nodokļu likmi?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 22. decembrī iesniedza Tribunal de première instance de Namur (Beļģija) — Rémi Paquot/État belge — SPF Finances

(Lieta C-622/10)

(2011/C 80/24)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal de première instance de Namur

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Rémi Paquot

Atbildētājs: État belge — SPF Finances

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai 2007. gada 13. decembra Lisabonas līguma, kurš ir spēkā kopš 2009. gada 1. decembra un ar kuru groza 1992. gada 7. februārī Māstrihtā parakstīto Līgumu par Eiropas Savienību (un kurā būtībā ir pārņemtas tās tiesību normas, kas iepriekš bija iekļautas 1992. gada 7. februārī Māstrihtā parakstītajā Līguma par Eiropas Savienību, kas stājās spēkā 1993. gada 1. novembrī, I sadaļas 6. pantā) I sadaļas — “Kopīgie noteikumi” 6. pants, kā arī 1957. gada 25. marta Eiropas Kopienas dibināšanas līguma (EK līgums) 234. pants (iepriekš 177. pants), no vienas puses, un/vai 2000. gada 7. decembra Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants, no otras puses, nepieļauj, ka valsts tiesību normas, šajā gadījumā Beļģijas 1989. gada 6. janvāra likuma par *Cour d'arbitrage* (tagad pārdēvēta par *Cour constitutionnelle*) 9. panta 2. punkts padara valsts tiesām saistošu judikatūru, kura izriet no atbilstoši valsts tiesībām augstākās tiesas (šajā gadījumā minētās *Cour constitutionnelle*) spriedumiem par prasībām atcelt valsts tiesību normas, par kurām ir celta prasība, ja šīs prasības ir pamatotas ar tādu tiesību normu pārkāpumu, kuras izriet no valsts tiesību sistēmā tieši un primāri piemērojamām Eiropas Savienības tiesībām?

2) Vai 2007. gada 13. decembra Lisabonas līguma, kurš ir spēkā kopš 2009. gada 1. decembra un ar kuru groza 1992. gada 7. februārī Māstrihtā parakstīto Līgumu par Eiropas Savienību (un kurā būtībā ir pārņemtas tās tiesību normas, kas iepriekš bija iekļautas 1992. gada 7. februārī Māstrihtā parakstītajā Līguma par Eiropas Savienību, kas stājās spēkā 1993. gada 1. novembrī, I sadaļas 6. pantā) I sadaļas — “Kopīgie noteikumi” 6. pants, kā arī 1957. gada 25. marta Eiropas Kopienas dibināšanas līguma (EK līgums) 234. pants (iepriekš 177. pants), no vienas puses, un/vai 2000. gada 7. decembra Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants, no otras puses, nepieļauj, ka valsts tiesību normas, šajā gadījumā Beļģijas 1989. gada 6. janvāra likuma par *Cour d'arbitrage* (tagad pārdēvēta par *Cour constitutionnelle*), kas grozīts ar 2009. gada 12. jūlija likumu, 26. panta 4. punkts, lasot tos neatkarīgi vai kopsakarā ar minētā 1989. gada 6. janvāra speciālā likuma 9. panta 2. punktu, liek valsts tiesām uzdot atbilstoši valsts tiesībām augstākajai tiesai (šajā gadījumā minētajai *Cour constitutionnelle*) ikvienu prejudiciālo jautājumu par tādu tiesību normu interpretāciju, kuras izriet no valsts tiesību sistēmā tieši un primāri piemērojamām Eiropas Savienības tiesībām, ja šīs tiesību normas ir pārņemtas arī valsts Konstitūcijā un ja minētās tiesas pieņem, ka šīs tiesību normas ir pārkāptas tajās izskatāmajās prāvās, kā rezultātā šīs tiesas minētām tiesām ir liegta iespēja piemērot Eiropas Savienības tiesības tieši, vismaz gadījumos, kad minētā augstākā tiesa jau ir lēmusi par šādu jautājumu?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 22. decembrī iesniedza Tribunal de première instance de Namur (Beļģija) — Adrien Daxhelet/État belge — SPF Finances

(Lieta C-623/10)

(2011/C 80/25)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal de première instance de Namur

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Adrien Daxhelet

Atbildētājs: État belge — SPF Finances

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai 2007. gada 13. decembra Lisabonas līguma, kurš ir spēkā kopš 2009. gada 1. decembra un ar kuru groza 1992. gada 7. februārī Māstrihtā parakstīto Līgumu par Eiropas Savienību (un kurā būtībā ir pārņemtas tās tiesību normas, kas iepriekš bija iekļautas 1992. gada 7. februārī Māstrihtā parakstītajā Līguma par Eiropas Savienību, kas stājās spēkā 1993. gada 1. novembrī, I sadaļas 6. pantā) I sadaļas — “Kopīgie noteikumi” 6. pants, kā arī 1957. gada 25. marta Eiropas Kopienas dibināšanas līguma (EK līgums) 234. pants (iepriekš 177. pants), no vienas puses, un/vai 2000. gada 7. decembra Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants, no otras puses, nepieļauj, ka valsts tiesību normas, šajā gadījumā Beļģijas 1989. gada 6. janvāra likuma par *Cour d'arbitrage* (tagad pārdēvēta par *Cour constitutionnelle*) 9. panta 2. punkts padara valsts tiesām saistošu judikatūru, kura izriet no atbilstoši valsts tiesībām augstākās tiesas (šajā gadījumā minētās *Cour constitutionnelle*) spriedumiem par prasībām atcelt valsts tiesību normas, par kurām ir celta prasība, ja šīs prasības ir pamatotas ar tādu tiesību normu pārkāpumu, kuras izriet no valsts tiesību sistēmā tieši un primāri piemērojamām Eiropas Savienības tiesībām?

2) Vai 2007. gada 13. decembra Lisabonas līguma, kurš ir spēkā kopš 2009. gada 1. decembra un ar kuru groza 1992. gada 7. februārī Māstrihtā parakstīto Līgumu par Eiropas Savienību (un kurā būtībā ir pārņemtas tās tiesību normas, kas iepriekš bija iekļautas 1992. gada 7. februārī Māstrihtā parakstītajā Līguma par Eiropas Savienību, kas stājās spēkā 1993. gada 1. novembrī, I sadaļas 6. pantā) I sadaļas — “Kopīgie noteikumi” 6. pants, kā arī 1957. gada 25. marta Eiropas Kopienas dibināšanas līguma (EK līgums) 234. pants (iepriekš 177. pants), no vienas puses, un/vai 2000. gada 7. decembra Eiropas Savienības Pamattiesību

hartas 47. pants, no otras puses, nepieļauj, ka valsts tiesību normas, šajā gadījumā Beļģijas 1989. gada 6. janvāra likuma par *Cour d'arbitrage* (tagad pārdēvēta par *Cour constitutionnelle*), kas grozīts ar 2009. gada 12. jūlija likumu, 26. panta 4. punkts, lasot tos neatkarīgi vai kopsakarā ar minētā 1989. gada 6. janvāra speciālā likuma 9. panta 2. punktu, liek valsts tiesām uzdot atbilstoši valsts tiesībām augstākajai tiesai (šajā gadījumā minētajai *Cour constitutionnelle*) ikvienu prejudiciālo jautājumu par tādu tiesību normu interpretāciju, kuras izriet no valsts tiesību sistēmā tieši un primāri piemērojamām Eiropas Savienības tiesībām, ja šīs tiesību normas ir pārņemtas arī valsts Konstitūcijā un ja minētās tiesas pieņem, ka šīs tiesību normas ir pārkāptas tajās izskatāmajās prāvās, kā rezultātā šīs tiesas minētām tiesām ir liegta iespēja piemērot Eiropas Savienības tiesības tieši, vismaz gadījumos, kad minētā augstākā tiesa jau ir lēmusi par šādu jautājumu?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 5. janvārī iesniedza Tribunale di Palermo (Itālija) — Kriminālprocess pret Fabio Caronna

(Lieta C-7/11)

(2011/C 80/26)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Palermo

Lietas dalībnieki pamata procesā

Fabio Caronna

Prejudiciālie jautājumi

- 1) vai [Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 6. novembra Direktīvas 2001/83/EK ⁽¹⁾ par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm, 77.] panta 2. punkts jāsaprot tādējādi, ka arī farmaceitiem ir jāsaņem atļauja zāļu izplatīšanai vairumtirdzniecībā, vai arī Kopienas likumdevēja nodoms tomēr ir bijis atbrīvot farmaceitus no vajadzības pieprasīt šādu atļauju, kā, šķiet, var saprast, lasot Direktīvas preambulas 36. apsvērumu.
- 2) Vispārīgāk Tiesai tiek jautāts, kā pareizi ir interpretējams tiesiskais regulējums par zāļu izplatīšanas atļaujām, kas paredzēts Direktīvas 76.–84. pantā, ar īpašu norādi uz prasībām, kas jāizpilda, lai farmaceits (kā fiziska persona, nevis kā sabiedrība), kam šī sava statusa dēļ valsts tiesību aktos jau atļauts pārdot zāles mazumtirdzniecībā, varētu nodarboties arī ar zāļu izplatīšanu.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 10. janvārī iesniedza Dublin Metropolitan District Court (Īrija) — Danise McDonagh/Ryanair Ltd

(Lieta C-12/11)

(2011/C 80/27)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

Dublin Metropolitan District Court

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Danise McDonagh*

Atbildētājs: *Ryanair Ltd*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai tādi apstākļi kā Eiropas gaisa telpas slēgšana, ko izraisījis Eijafjallajegidla vulkāna izvirdums Islandē, kā rezultātā radušies plaši un ilgstoši gaisa satiksmes pārtraukumi, pārsniedz "ārkārtējus apstākļus" Regulas 261/2004 ⁽¹⁾ nozīmē?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai šādos apstākļos atbildība, kas izriet no pienākuma nodrošināt aprūpi, tiek izslēgta saskaņā ar 5. un 9. pantu?
- 3) Ja atbilde uz otro jautājumu ir noliedzīga, vai 5. un 9. pants ir spēkā neesoši tiktāl, ciktāl tie ir pretrunā samērīguma un nediskriminācijas principiem, Monreālas konvencijā iedibinātajam "objektīvu interešu līdzsvara" principam un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 16. un 17. pantam?
- 4) Vai 5. un 9. pantā paredzētais pienākums ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir netiešs ierobežojums laika un/vai finansiāls ierobežojums, nodrošinot aprūpi gadījumos, kad lidojumu atcelšanu ir izraisījuši "ārkārtēji apstākļi"?
- 5) Ja atbilde uz ceturto jautājumu ir noliedzīga, vai 5. un 9. pants ir spēkā neesoši tiktāl, ciktāl tie ir pretrunā samērīguma un nediskriminācijas principiem, Monreālas konvencijā iedibinātajam "objektīvu interešu līdzsvara" principam un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 16. un 17. pantam?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regula (EK) Nr. 261/2004 ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91

⁽¹⁾ OV 2001, L 311, 67. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2010. gada 27. oktobra spriedumu lietā T-24/05 Alliance One International, Inc. (agrāk — Standard Commercial Corp.), Standard Commercial Tobacco Company, Inc., Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd/Eiropas Komisija 2011. gada 11. janvārī iesniedza Eiropas Komisija

(Lieta C-14/11 P)

(2011/C 80/28)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji — F. Castillo de la Torre, E. Gippini Fournier un R. Sauer)

Pārējās lietas dalībnieces: Alliance One International, Inc. (agrāk — Standard Commercial Corp.), Standard Commercial Tobacco Company, Inc., Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt pārsūdzētā sprieduma rezolūtvās daļas 1) punktu;
- pilnībā noraidīt prasību Vispārējā tiesā;
- piespriest TCLT atļūdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā un piespriest trim prasītājiem pilnībā atļūdzināt tiesāšanās izdevumus pirmajā instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka pārsūdzētais spriedums būtu jāatceļ ar šādu pamatojumu:

- 1) Vispārējā tiesa ir nepareizi piemērojusi vienlīdzīgas attieksmes principu un nav ņēmusi vērā iedibināto judikatūru, saskaņā ar kuru katras sabiedrības atbildība ir jāvērtē katrā gadījumā atsevišķi;
- 2) Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot, ka tas, kā Komisija attiecās pret atsevišķām mātes sabiedrībām, noteica juridisko standartu citu mātes sabiedrību saukšanā pie atbildības, pat ja šāds standarts pārsniedz judikatūrā prasīto;
- 3) liedzot Komisijai norādīt argumentus, atbildot uz pamatiem par diskrimināciju, Vispārējā tiesa pārkāpa Komisijas tiesības uz tiesvedību, kas balstīta uz sacikstes principu, un nepareizi interpretēja pienākumu norādīt pamatojumu;
- 4) Vispārējā tiesa nepareizi piemēroja vienlīdzīgas attieksmes principu, jo Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd. bija objektīvi atšķirīgā situācijā salīdzinājumā ar Intabex un Universal.

Prasība, kas celta 2011. gada 13. janvārī — Eiropas Komisija/Polijas Republika

(Lieta C-20/11)

(2011/C 80/29)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — I. Hadjiyiannis un Ł. Habiak)

Atbildētāja: Polijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka nepieņemot visus normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 23. oktobra Direktīvu 2007/60/EK par plūdu riska novērtējumu un pārvaldību⁽¹⁾ vai katrā ziņā nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Polijas Republika nav izpildījusi šīs direktīvas 17. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;
- piespriest Polijas Republikai atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas 2007/60/EK transponēšanai beidzās 2009. gada 26. novembrī.

⁽¹⁾ OV L 288, 27. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 17. janvārī iesniedza Korkein oikeus (Somija) — Finnair Oyj/Timj Lassooy

(Lieta C-22/11)

(2011/C 80/30)

Tiesvedības valoda — somu

Iesniedzējtiesa

Korkein oikeus

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Finnair Oyj

Atbildētājs: Timj Lassooy

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regula Nr. 261/2004⁽¹⁾ un it īpaši tās 4. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tās piemērošana aprobežojas tikai ar tādu iekāpšanas atteikumu, kas ir saistīts ar apkalpojošā gaisa pārvadātāja komerciālu iemeslu dēļ rezervācijā pārsniegto faktisko vietu skaitu, vai arī regula ir piemērojama arī tādā iekāpšanas atteikumam, kas ir balstīts uz citiem pamatiem, kā, piemēram, ekspluatācijas problēmām?

- 2) Vai regulas 2. panta j) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā minētie atbilstošie pamati aprobežojas ar faktoriem, kas attiecas uz pasažieri, vai arī iekāpšanas atteikums var tikt balstīts arī uz citiem pamatiem? Ja regula ir jāsaprot tādējādi, ka iekāpšana var tikt atteikta arī citu iemeslu dēļ, nevis uz pasažieri attiecināmu pamatu dēļ, — vai tā ir jāinterpretē tādējādi, ka iekāpšanas atteikums ir pamatojams ar preambulas 14. un 15. apsvērumā minētajiem ārkārtējiem apstākļiem arī lidojumu pārkārtošanas gadījumā?
- 3) Vai regula ir jāinterpretē tādējādi, ka gaisa pārvadātājs, izņemot ārkārtēju apstākļu dēļ atcelto lidojumu, var tikt atbrīvots no regulas 5. panta 3. punktā paredzētās atbildības arī attiecībā pret vēlāko lidojumu pasažieriem tiklīdz, ciktāl tas mēģina ārkārtējo apstākļu — piemēram, streika — nelabvēlīgās, uzņēmumu ietekmējušās sekas attiecināt uz šo pasažieru loku, kas ir plašāks nekā atceltā lidojuma pasažieru grupa, pārkārtodams vēlākos reisus tādējādi, lai neviena pasažiera lidojums netiktu pārmērīgi aizkavēts? Citiem vārdiem, —vai gaisa pārvadātājs var atsaukties uz ārkārtējiem apstākļiem arī attiecībā uz vēlāka lidojuma pasažieriem, kuru reisu attiecīgais notikums nav tieši ietekmējis? Vai šajā ziņā ir kāda būtiska nozīme tam, vai pasažiera statuss un tiesības uz kompensāciju ir jāizvērtē saskaņā ar regulas 4. pantu par iekāpšanas atteikumu vai saskaņā ar 5. pantu par lidojuma atcelšanu?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regula (EK) Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV L 46, 1. lpp.)

Prasība, kas celta 2011. gada 25. janvārī — Eiropas Komisija/Čehijas Republika

(Lieta C-37/11)

(2011/C 80/31)

Tiesvedības valoda — čehu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — Z. Malůšková un H. Tserepa-Lacombe)

Atbildētāja: Čehijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, Dekrēta Nr. 77/2003 1. panta 2. punkta q) apakšpunktā paredzot, ka “ziežams sviests” (*pomazánkový mäslem*) ir piena produkts, kas iegūts no skāba krējuma,

kuram pievienots piena pulveris vai paniņu pulveris un kura sastāvā ir ne mazāk kā 31 % piena tauku un 42 % sausās sastāvdaļas, un atļaujot tirgot šādu preci ar tirdzniecības apzīmējumu “ziežams sviests”, Čehijas Republika nav izpildījusi Regulas (EK) Nr. 1234/2007 (¹) 115. pantā, skatot to kopā ar Regulas (EK) Nr. 1234/2007 XV pielikuma I daļas 2. punkta a) un b) apakšpunktu un Regulas (EK) Nr. 1234/2007 XV pielikuma papildinājuma A daļas 1. un 4. punktu, paredzētos pienākumus;

— piespriest Čehijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Regulas (EK) Nr. 1234/2007 115. pantā, skatot to kopā ar Regulas (EK) Nr. 1234/2007 XV pielikuma I daļas 2. punkta a) un b) apakšpunktu un XV pielikuma papildinājuma A daļas 1. punktu, ir noteikts, ka tirdzniecības apzīmējums “sviests” ir attiecināms uz precēm, kurās piena tauku saturs sasniedz vismaz 80 % un ūdens saturs nepārsniedz 16 %. Čehijas Republikā saskaņā ar Zemkopības ministrijas 2003. gada 6. marta Dekrēta Nr. 77/2003 1. panta 2. punkta q) apakšpunktu prece tiek laista tirgū ar tirdzniecības apzīmējumu “ziežams sviests”. Šī prece ir cieta, viegli apstrādājama ūdens emulsija eļļā, kas tiek iegūta galvenokārt no skāba krējuma un kuras sastāvā ir ne mazāk kā 31 % piena tauku un 42 % sausās sastāvdaļas. Tā kā piena tauki tajā ir mazāk nekā paredzēts, prece “ziežams sviests” neatbilst tirdzniecības apzīmējuma “sviests” izmantošanas nosacījumiem, un tādējādi ir pārkāptas iepriekš minētās ES tiesību normas.

Regulas (EK) Nr. 1234/2007 XV pielikuma I daļas 2. punktā, skatot to kopā ar Regulas (EK) Nr. 1234/2007 XV pielikuma papildinājuma A daļas 4. punktu, ir noteikts, ka attiecībā uz piena produktiem, kuros piena tauku saturs ir mazāk kā 39 %, ir jālieto tirdzniecības apzīmējums “ziežams piena produkts X %”. “Ziežams sviests” netiek tirgots ar šādu apzīmējumu, un tāpēc ir pārkāptas iepriekš minētās ES tiesību normas.

Izņēmuma gadījumā preces var tikt tirgotas ar tirdzniecības apzīmējumu “sviests” pat tad, ja tās neatbilst iepriekš minētajiem rādītājiem, bet ja ir izpildītas Regulas (EK) Nr. 1234/2007 XV pielikuma I daļas 2. punkta a) apakšpunktā minētās prasības. Šādas preces ir izsmēloši uzskaitītas Komisijas Regulas (EK) Nr. 445/2007 (²) I pielikumā ietvertajā preču sarakstā. “Ziežams sviests” šajā sarakstā netika iekļauts, jo tas neatbilst Regulas (EK) Nr. 1234/2007 XV pielikuma I daļas 2. punkta a) apakšpunktā minētajiem nosacījumiem. Tāpēc uz “ziežamu sviestu” šādi izņēmumi neattiecas.

(¹) OV 2007 L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

(²) OV L 106, 24.04.2007., 24. lpp.

**Tiesas priekšsēdētāja 2010. gada 22. septembra rīkojums —
Eiropas Komisija/Polijas Republika**

(Lieta C-455/09) ⁽¹⁾

(2011/C 80/32)

Tiesvedības valoda — poļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 24, 30.01.2010.

**Tiesas sestās palātas priekšsēdētāja 2010. gada 28.
septembra rīkojums — Eiropas Komisija/Portugāles
Republika**

(Lieta C-525/09) ⁽¹⁾

(2011/C 80/33)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Sestās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 51, 27.02.2010

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2011. gada 2. februāra spriedums — *Oyster Cosmetics/ITSB — Kadabell* (“Oyster cosmetics”)

(Lieta T-437/09) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “Oyster cosmetics” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas grafiska preču zīme “Kadus oystera AUTO STOP PROTECTION” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Apzīmējumu līdzība Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2011/C 80/34)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Oyster Cosmetics SpA* (Castiglione delle Stiviere, Itālija) (pārstāvji — A. Perani un P. Pozzi, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — A. Folliard-Monguiral)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *Kadabell GmbH & Co. KG* (Darmstadt, Vācija) (pārstāvis — K. Sandberg, advokāts)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2009. gada 5. augusta lēmumu R 1367/2008-1 par iebildumu procesu starp *Kadabell GmbH & Co. KG* un *Oyster Cosmetics SpA*

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Oyster Cosmetics SpA* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 11, 16.01.2010.

Vispārējās tiesas 2011. gada 21. janvāra rīkojums — *Vtesse Networks/Komisija*

(Lieta T-54/07) ⁽¹⁾

(Prasība atcelt tiesību aktu — Valsts atbalsts — Telekomunikācijas — Nodoklis par nekustamo īpašumu, ko uzliek Apvienotajā Karalistē esošajiem uzņēmumiem — Lēmums, atbilstoši kuram pasākums nav atbalsts — Individuālas skaršanas neesamība — Nepieņemamība)

(2011/C 80/35)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Vtesse Networks Ltd* (Hertford, Hertfordshire, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji — H. Mercer, barrister, un J. Ballard, solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — N. Khan un H. van Vliet)

Personas, kas iestājušās lietā prasītāja prasījumu atbalstam: *AboveNet Communications UK Ltd* (Londona, Apvienotā Karaliste), *Gamma Telecom Ltd* (Newbury, Berkshire, Apvienotā Karaliste) un *VTL (UK) Ltd* (Egham, Surrey, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji — I. Forrester, QC, C. Arhold un K. Struckmann, advokāti)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētāja prasījumu atbalstam: *British Telecommunications plc* (Londona) (pārstāvji — G. Robert un C. Berg, solicitors) un Lielbritānijas un Ziemeļrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji — V. Jackson, pārstāvis, kam palīdz C. Vajda, QC, un T. Morshead, barrister)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt Komisijas 2006. gada 12. oktobra Lēmumu 2006/951/EK par ārvalstu īpašumam uzliekama nodokļa piemērošanu telekomunikāciju infrastruktūrai Apvienotajā Karalistē [C-4/2005 (ex NN 57/2004, ex CP 26/2004)] (OV L 383, 70. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) *Vtesse Networks Ltd* sedz savus un atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus;
- 3) Lielbritānijas un Ziemeļrijas Apvienotā Karaliste, *AboveNet Communications UK Ltd*, *Gamma Telecom Ltd*, *VTL (UK) Ltd* un *British Telecommunications plc* sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 82, 14.04.2007.

Prasība, kas celta 2010. gada 22. decembrī — Aktieselskabet af 21. november 2001/ITSB — Parfums Givenchy (“only givenchy”)

(Lieta T-586/10)

(2011/C 80/36)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Aktieselskabet af 21. november 2001 (Brande, Dānija) (pārstāvis — C. Christiansen, lawyer)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Parfums Givenchy SA (Levallois Perret, Francija)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2010. gada 7. oktobra lēmumu lietā R 1556/2009-2 un

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

Attiecīgā Kopienas preču zīme: krāsaina grafiska preču zīme “only givenchy” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3. klasē — Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 3980241

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Dānijas vārdiskas preču zīmes “ONLY”, reģistrācija Nr. VR 2001 03359 tostarp attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3. un 9. klasē; Dānijas vārdiskas preču zīmes “ONLY” reģistrācija Nr. VR 2000 02183 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 25. klasē; Kopienas vārdiskas preču zīmes “ONLY” reģistrācija Nr. 638833 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 14., 18. un 25. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt pilnībā

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 5. punkta pārkāpums, jo Apelāciju padome esot kļūdījies, uzskatot, ka nepastāv sajaukšanas iespēja un ka attiecīgā sabiedrības daļa neveidošot saikni vai saistību starp agrākām preču zīmēm un apstrīdēto preču zīmi

Prasība, kas celta 2010. gada 27. decembrī — El Corte Inglés/ITSB — Technisynthese (“BTS”)

(Lieta T-592/10)

(2011/C 80/37)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: El Corte Inglés, SA (Madride, Spānija) (pārstāvji —M. E. López Camba un J. L. Rivas Zurdo, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Technisynthese SARL (Saint Pierre Montlimart, Francija)

Prasītājas prasījumi:

— pilnībā atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2010. gada 23. septembra lēmumu lietā R 1380/2009-1, un

— piespriest atbildētājam un personām, kas, iespējams, iestāsies lietā atbildētāja prasījumu atbalstam, atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “BTS” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 14., 18., 25. un 28. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: Technisynthese SARL

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Kopienas un valsts grafiskas preču zīmes, kas ietver vārdisku elementu “TBS”, attiecībā uz precēm, kas ietilpst 18. un 25. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: atcelt Iebildumu nodaļas lēmumu un apmierināt iebildumus

Izvirzītie pamati: pierādījumu par agrāko preču zīmju reputāciju un izmantošanu neesamība un Regulas (EK) Nr. 207/2009 (1) 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo neesot konfliktojošo preču zīmju sajaukšanas iespējas.

(1) Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 29. decembrī — El Corte Inglés/ITSB — Ruan (“B”)**(Lieta T-593/10)**

(2011/C 80/38)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: El Corte Inglés, SA (Madride, Spānija) (pārstāvji — J. L. Rivas Zurdo un E. Seijo Veigueta, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otrs procesa ITS B Apelāciju padomē dalībnieks: Jian Min Ruan (Mem Martins, Portugāle)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2010. gada 4. oktobra lēmumu lietā R 576/2010-2 un atzīt, ka, pamatojoties uz Regulas par Kopienas preču zīmi 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, ITS B būtu bijis jāapmierina iebildumu iesniedzējas apelācijas sūdzība un jāatceļ Iebildumu nodaļas lēmums par Kopienas preču zīmes Nr. 6 379 721 “B” (“MIXTA”) reģistrāciju pilnā apjomā, un

— piespriest lietas dalībniekam vai dalībniekiem, kas neatzīst šo prasību, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: Jian Min Ruan

Attiecīgā Kopienas preču zīme: sarkanās un baltas krāsas grafiska preču zīme, kas ietver burtu “B”, attiecībā uz precēm, kas ietilpst 25. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: grafiska preču zīme, kas ietver burtu “B”, attiecībā uz precēm, kas ietilpst 25. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 207/2009⁽¹⁾ 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo esot konfliktējošo preču zīmju sajaukšanas iespēja

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 28. decembrī — Almunia Textil/ITSB — FIBA Europe (“EuroBasket”)**(Lieta T-596/10)**

(2011/C 80/39)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Almunia Textil, SA (La Almunia de Doña Godina, Spānija) (pārstāvis — J. E. Astiz Suárez, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITS B Apelāciju padomē dalībniece: FIBA Europe eV (Minhene, Vācija)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2010. gada 6. oktobra lēmumu lietā R 280/2010-1

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: FIBA Europe eV

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “EuroBasket” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 14., 16., 24., 25., 26., 28., 35., 38. un 41. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Kopienas un valsts grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu “Basket” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 18., 25. un 28. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: daļēji apmierināt iebildumus un noraidīt Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu daļā attiecībā uz precēm, kas ietilpst 9., 25., 28. un 41. klasē

Apelāciju padomes lēmums: apmierināt apelācijas sūdzību un noraidīt iebildumus

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 207/2009⁽¹⁾ 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo pastāvēt konfliktējošo preču zīmju sajaukšanas iespēja

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 27. decembrī — Bides/ITSB — Manasul International (“BIESUL”)**(Lieta T-597/10)**

(2011/C 80/40)

*Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — spāņu***Lietas dalībnieki***Prasītāja: Bides, SL (Madrīde, Spānija) (pārstāvis — E. Manresa Medina, advokāts)**Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)**Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Manasul International, SL (Ponferrada, Spānija)***Prasītājas prasījumi:**

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2010. gada 23. septembra lēmumu lietā R 1519/2009-1 un
- piespriest atbildētājam un personām, kas, iespējams, iestāsies lietā atbildētāja prasījumu atbalstam, atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti*Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja**Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu “BIESUL”, attiecībā uz precēm, kas ietilpst 5., 30. un 31. klasē**Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: Manasul International, SL**Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: valsts grafiskas preču zīmes, kas ietver vārdiskus elementus “MANASUL” un “MANASUL ORO”, attiecībā uz precēm, kas ietilpst 5., 30. un 31. klasē**Iebildumu nodaļas lēmums: noraidīt iebildumus**Apelāciju padomes lēmums: apmierināt apelācijas sūdzību un atteikt pieteiktās preču zīmes reģistrāciju**Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 207/2009⁽¹⁾ 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 5. punkta pārkāpums, jo nepastāvēt konfliktējošo preču zīmju līdzība un Apelāciju padome neesot izvērtējusi pierādījumus par agrāko preču zīmju izmantošanu*

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 27. decembrī — Bides/ITSB — Manasul International (“LINEASUL”)**(Lieta T-598/10)**

(2011/C 80/41)

*Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — spāņu***Lietas dalībnieki***Prasītāja: Bides, SL (Madrīde, Spānija) (pārstāvis — E. Manresa Medina, advokāts)**Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)**Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Manasul International, SL (Ponferrada, Spānija)***Prasītājas prasījumi:**

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2010. gada 23. septembra lēmumu lietā R 1520/2009-1 un
- piespriest atbildētājam un personām, kas, iespējams, iestāsies lietā atbildētāja prasījumu atbalstam, atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti*Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja**Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu “LINEASUL”, attiecībā uz precēm, kas ietilpst 5., 30. un 31. klasē**Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: Manasul International, SL**Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: valsts grafiskas preču zīmes, kas ietver vārdiskus elementus “MANASUL” un “MANASUL ORO”, attiecībā uz precēm, kas ietilpst 5., 30. un 31. klasē**Iebildumu nodaļas lēmums: noraidīt iebildumus**Apelāciju padomes lēmums: apmierināt apelācijas sūdzību un atteikt pieteiktās preču zīmes reģistrāciju**Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 207/2009⁽¹⁾ 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 5. punkta pārkāpums, jo nepastāvēt konfliktējošo preču zīmju līdzība un Apelāciju padome neesot izvērtējusi pierādījumus par agrāko preču zīmju izmantošanu*

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2011. gada 11. janvārī — Timab Industries un CFPR/Komisija

(Lieta T-14/11)

(2011/C 80/42)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Timab Industries* (Dinard, Francija) un *Cie financière et de participations Roullier* (CFPR) (Saint-Malo, Francija) (pārstāvis — N. Lenoir, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

Prasītāji lūdz Vispārējo tiesu:

- atcelt lēmumu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāji lūdz atcelt Komisijas 2010. gada 17. novembra lēmumu par netiešu atteikumu piekļūt Komisijas dokumentiem saistībā ar Komisijas uzsāktu procedūru lietā COMP/38.866 par aizliegtu vienošanos Eiropas dzīvnieku pārtikas fosfātu tirgū.

Savas prasības pamatojumam prasītāji izvirza divus pamatus.

- 1) Pirmais pamats attiecas uz pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu, ciktāl Komisija ir atturējusies atbildēt apstiprināšanai uz lūgumu piekļūt tās lēmumam (vai lēmumiem), ar kuriem ir noteiktas iespējamās naudas sodu amplitūdas lēmuma C(2010) 5004 gala redakcijā, kas pieņemts izlīguma procedūras beigās, adresātiem.
- 2) Otrais pamats attiecas uz kļūdām tiesību piemērošanā un acīmredzamām kļūdām vērtējumā, ciktāl Komisija pieteikuma par piekļuvi dokumentiem pārbaudes procedūras laikā, lai pamatotu piekļuves atteikumu, ir atsaukusies uz Regulas Nr. 1049/2001⁽¹⁾ 4. panta 2. punkta pirmo un trešo ievilkumu un 3. punkta otro daļu. Prasītāji apgalvo, ka pieprasītie dokumenti:
 - nav atzinumi, bet lēmumi, attiecībā uz kuriem nav pierādīts, ka to paziņošana būtu lēmuma pieņemšanas būtisks apdraudējums;
 - neietverot nekādus komerciāli jutīgus datus;
 - neesot saistīti ar pārbaudes, izmeklēšanas un audita darbībām.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.).

Prasība, kas celta 2011. gada 17. janvārī — El Corte Inglés/ITSB — BA&SH (“ba&sh”)

(Lieta T-23/11)

(2011/C 80/43)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *El Corte Inglés, SA* (Madride, Spānija) (pārstāvji — M. López Camba un J. Rivas Zurdo, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: *BA&SH SAS* (Parīze, Francija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2010. gada 7. oktobra lēmumu lietā R 94/2010-2,
- piespriest atbildētājam un otrai procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniecei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme “ba&sh” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3., 14., 18. un 25. klasē (reģistrācijas pieteikums Nr. 567958)

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: grafiskas krāsu preču zīmes “BASS10” reģistrācija, kas veikta Spānijā ar nr. 2211312 attiecībā uz precēm, kuras ietilpst 3. klasē; grafiskas krāsu preču zīmes “BASS10” reģistrācija, kas veikta Spānijā ar nr. 2140717 attiecībā uz precēm, kuras ietilpst 18. klasē; grafiskas krāsu preču zīmes “BASS10” reģistrācija, kas veikta Spānijā ar nr. 2140718 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 25. klasē, un grafiskas krāsu preču zīmes “BASS10” reģistrācija, kas veikta Spānijā ar nr. 2223832 attiecībā uz precēm, kuras ietilpst 14. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt pilnībā

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: apstrīdētājā lēmumā esot pārkāpti Padomes Regulas (EK) Nr. 207/2009 42. panta 2. un 3. punkts, jo Apelāciju padome esot kļūdaini konstatējusi, ka nav pierādīta preču zīmes faktiskā izmantošana saistībā ar attiecīgajām precēm. Apstrīdētājā lēmumā esot arī pārkāpts Padomes Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts, jo attiecīgo preču zīmju līdzības dēļ pastāv sajaukšanas iespēja un ar apstrīdēto preču zīmi aptvertās preces esot daļēji identiskas un daļēji līdzīgas tām precēm, kuras aptver agrākās [preču zīmju] reģistrācijas

Prasība, kas celta 2011. gada 19. janvārī — Bank Refah Kargaran/Padome

(Lieta T-24/11)

(2011/C 80/44)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Bank Refah Kargaran (Teherāna, Irāna) (pārstāvis — J.M. Thouvenin, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

- atcelt 2010. gada 25. oktobra Lēmumu 2010/644/KĀDP tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;
- atcelt Padomes 2010. gada 25. oktobra Regulu (ES) 961/2010 tiktāl, ciktāl tā attiecas uz prasītāju;
- atzīt Lēmumu 2010/413/KĀDP par nepiemērojamu attiecībā uz prasītāju;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājas izvirzītie pamati un galvenie argumenti būtībā ir identiski vai līdzīgi tiem, kas izvirzīti lietā T-4/11 *Export Development Bank of Iran/Padome*.

Prasība, kas celta 2011. gada 17. janvārī — Germans Boada/ITSB (keramikas griešanas iekārtas forma)

(Lieta T-25/11)

(2011/C 80/45)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Germans Boada, SA (Rubí, Spānija) (pārstāvis — J. Carbonell Callicó, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- grozīt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2010. gada 28. oktobra lēmumu lietā R 771/2010-1 saskaņā ar Regulas par Kopienas preču zīmi 65. panta 3. punktu un vienlīdzīgas

attieksmes principa un Regulas par Kopienas preču zīmi 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 3. punkta pārkāpuma dēļ, atļaujot reģistrēt trīsdimensiju preču zīmi Nr. 7 317 911;

- pakārtoti — tikai gadījumā, ja iepriekš minētais prasījums tiks noraidīts — atcelt Biroja Apelāciju pirmās padomes 2010. gada 28. oktobra lēmumu lietā R 771/2010-1 Regulas par Kopienas preču zīmi 75. un 76. panta pārkāpuma dēļ;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus atbilstoši Regulas par Kopienas preču zīmi 87. panta 2. punktam.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: trīsdimensiju preču zīme keramikas griešanas iekārtas formā attiecībā uz precēm, kas ietilpst 8. klasē

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 207/2009⁽¹⁾ 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei esot atšķirtspēja, un tās pašas regulas 7. panta 3. punkta pārkāpums, jo esot pierādīts, ka reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir ieguvusi atšķirtspēju izmantošanas rezultātā. Vienlīdzīgas attieksmes principa un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību konvencijas 14. panta pārkāpums, jo Birojam esot bijis jāņem vērā vienīgi tie fakti un pierādījumi, kurus lietas dalībnieki iesnieguši attiecīgajā termiņā. Regulas (EK) Nr. 207/2009 75. un 76. panta pārkāpums, jo Birojs neesot ņēmis vērā faktus un pierādījumus, ko prasītāja bija iesniegusi atbilstošā veidā un savlaicīgi.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2011. gada 14. janvārī — Technische Universität Dresden/Komisija

(Lieta T-29/11)

(2011/C 80/46)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Technische Universität Dresden (Drēzdene, Vācija) (pārstāvis —G. Brüggel, Rechtsanwalt)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2010. gada 4. novembra lēmumu — parādzīme Nr. 3241011712 — par summas atmaksu 55 377,62 EUR apmērā;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumam prasītāja min trīs pamatus:

- 1) Kopienas tiesību pārkāpumu faktu vērtējuma neesamības vai kļūdaina faktu vērtējuma dēļ.

Prasītāja atsauca uz kļūdainu faktu vērtējumu, t.i., faktu vērtējuma neesamību attiecībā uz vajadzību segt personāla, kā arī uzturēšanās un ceļa izdevumus. Tā arī min kļūdainu, t.i., neesošu faktu vērtējumu saistībā ar dažādiem pakalpojumiem.

- 2) Kopienas tiesību pārkāpums būtisku kļūdu pamatojumā dēļ.

Šajā sakarā prasītāja min trūkstošo pamatojumu parādījumā, kļūdainu pamatojumu uzturēšanās izdevumu akceptā un noraidījumā, kā arī kļūdainu vērtējumu pamatojumā paaugstināt neatlīdzināmo summu kategorijā “dažādi pakalpojumi”.

Prasība, kas celta 2011. gada 24. janvārī — Peeters Landbouwmachines/ITSB — Fors MW (“BIGAB”)

(Lieta T-33/11)

(2011/C 80/47)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Peeters Landbouwmachines BV (Etten-Leur, Nīderlande) (pārstāvis — P.N.A.M. Claassen, lawyer)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITS B Apelāciju padomē dalībniece: AS Fors MW (Saue, Igaunijas Republika)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2010. gada 4. novembra lēmumu lietā R 210/2010-1;
- uzdot atbildētājam atzīt par spēkā neesošu reģistrēto Kopienas preču zīmi, kas bija pieteikuma par atzīšanu par spēkā neesošu priekšmets, vai uzdot atbildētājam atzīt par neesošu reģistrēto Kopienas preču zīmi, kas bija pieteikuma par atzīšanu par spēkā neesošu priekšmets, ciktāl tā attiecas uz reģistrāciju attiecībā uz 7. klasi; un

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīme, kuru lūdz atzīt par spēkā neesošu: vārdiska preču zīme “BIGAB” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 6., 7. un 12. klasē — Kopienas preču zīmes reģistrācija Nr. 4363842

Kopienas preču zīmes īpašniece: otra procesa Apelāciju padomē dalībniece

Lietas dalībniece, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu: prasītāja

Personas, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu, preču zīmes tiesības: persona, kas lūdz atzīt preču zīmi par spēkā neesošu, savu pieteikumu pamatoja ar absolūtiem un relatīviem spēkā neesamības pamatiem saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta b) punktu un 53. panta 1. punkta b) apakšpunktu saistībā ar 8. panta 4. punktu

Anulēšanas nodaļas lēmums: pilnībā noraidīt pieteikumu par atzīšanu par spēkā neesošu

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: prasītāja apgalvo, ka Apelāciju padome esot pieļāvusi kļūdu, vērtējot labticības neesamību un neesot ņēmusi vērā nozīmi, kāda ir preču, ko aptver pretnostatītās preču zīmes, līdzībai

Prasība, kas celta 2011. gada 24. janvārī — Canon Europa/Komisija

(Lieta T-34/11)

(2011/C 80/48)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Canon Europa (Amstelveen, Nīderlande) (pārstāvji — P. De Baere un P. Muñiz, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt prasību par pieņemamu;
- atcelt Komisijas 2010. gada 5. oktobra Regulu (ES) Nr. 861/2010, ar ko groza I pielikumu Padomes Regulā (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un it īpaši apakšdalījumus, kas ieviesti saskaņā ar Harmonizētās Sistēmas (turpmāk tekstā — “HS”) apakšpozīciju 8443 31, un atbilstošās nodokļa likmes un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar savu prasības pieteikumu prasītāja saskaņā ar LESD 263. pantu lūdz atcelt Komisijas 2010. gada 5. oktobra Regulu (ES) Nr. 861/2010, ar ko groza I pielikumu Padomes Regulā (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu, (OV L 284, 1. lpp.) un it īpaši apakšiedalījumus, kas ieviesti saskaņā ar HS apakšpozīciju 8443 31, un atbilstošās nodokļa likmes.

Lai pamatotu savu prasību, prasītāja izvirza šādus pamatus.

Pirmkārt, prasītāja apgalvo, ka prasība atcelt tiesību aktu ir pieņemama saskaņā ar LESD 263. pantu, jo apstrīdētais pasākums ir regulatīvs akts, kas tieši skar prasītāju un kas neietver nekādus turpmākus īstenošanas pasākumus.

Papildus tam prasītāja apgalvo, ka apstrīdētais akts nav spēkā, jo ar to tiek samazināts HS 2007 apakšpozīcijas 8443 31 apjoms, izslēdzot no tās multifunkcionālas mašīnas (turpmāk tekstā — "MFM"), kuras iepriekš tika klasificētas HS 2002 apakšpozīcijā 8471 60, kaut gan atbildētāja nevar grozīt HS apakšpozīcijas saskaņā ar HS Konvencijas⁽¹⁾ 3. pantu un Padomes Regulas (EEK) Nr. 2658/87⁽²⁾ 1. panta 2. punkta a) apakšpunktu.

Turklāt prasītāja apgalvo, ka apstrīdētais akts nav spēkā, jo ar to tiek grozītas nodokļa likmes, kas piemērojamas noteiktām MFM, kas iepriekš bija klasificējamās HS 2002 apakšpozīcijā 8471 60 un 8517 21, un tādējādi ar apstrīdēto aktu tiek pārkāpts Padomes Regulas (EEK) Nr. 2658/87 9. panta 2. punkts.

Visbeidzot, ar apstrīdēto aktu tiek pārkāpts GATT 1994⁽³⁾ II pants un netiek izpildīti pienākumi, kurus ES uzņēmusies savā Koncesiju sarakstā, jo ES uzliek maksājumus noteiktām MFM, saistībā ar kurām ES ir apņēmusies atcelt visus muitas nodokļus.

⁽¹⁾ 1983. gada 14. jūnija Starptautiskā konvencija par harmonizēto preču aprakstīšanas un kodēšanas sistēmu.

⁽²⁾ Padomes 1987. gada 23. jūlija Regula (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 256, 1. lpp.).

⁽³⁾ 1994. gada Vispārējā vienošanās par tarifiem un tirdzniecību.

Prasība, kas celta 2011. gada 24. janvārī — Kyocera Mita Europe/Komisija

(Lieta T-35/11)

(2011/C 80/49)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Kyocera Mita Europe BV (pārstāvji — P. De Baere un P. Muñiz, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atzīt prasību par pieņemamu;

— atcelt Komisijas 2010. gada 5. oktobra Regulu (ES) Nr. 861/2010, ar ko groza I pielikumu Padomes Regulā (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu⁽¹⁾, un it īpaši apakšiedalījumus, kas ieviesti saskaņā ar Harmonizētās Sistēmas apakšpozīciju 8443 31, un atbilstošās nodokļa likmes un

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Lai pamatotu savu prasību, prasītāja izvirza tiesību pamatus, kas ir identiski tiem, kurus izvirzījusi prasītāja lietā T-34/11 *Canon Europa/Komisija*.

⁽¹⁾ OV 2010 L 284, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2011. gada 24. janvārī — Japan Airlines/Komisija

(Lieta T-36/11)

(2011/C 80/50)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Japan Airlines International Co., Ltd. (pārstāvji — J.-F. Bellis un K. Van Hove, advokāti, un R. Burton, solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Komisijas 2010. gada 9. novembra lēmumu;

— pakārtoti, saistībā ar tās neierobežoto kompetenci, samazināt prasītājam, AL un *Japan Airlines Corporation* uzlikto naudas sodu, un

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasība atcelt Komisijas 2010. gada 9. novembra Lēmumu C(2010) 7694, galīgā redakcija, lietā COMP/39.258 — *Kravu gaisa pārvadājumi*. Ar šo lēmumu ir konstatēts, ka prasītāja kopā ar *Japan Airlines Corporation (JAC)* (kuru ir pārņēmusi prasītāja un kura vairs nepastāv) ir pārkāpusi LESD 101. pantu un EEZ līguma 53. pantu, saskaņojot ar citiem gaisa pārvadātājiem savu cenu politiku attiecībā uz kravu gaisa pārvadājumu pakalpojumiem saistībā ar (i) degvielas piemaksām, (ii) drošības piemaksām, un (iii) atteikumu maksāt komisijas maksu par piemaksām.

Lai pamatotu savu prasību, prasītāja izvirza astoņus pamatus.

- 1) Ar savu pirmo pamatu prasītāja apgalvo, ka ar lēmumu ir pārkāpts LESD 101. pants un EEZ līguma 53. pants, jo Komisija, definējot pārkāpuma apmēru, kurā piedalījās prasītāja, ir konstatējusi, ka prasītāja ir apkalpojusi maršrutus, kurus tā neapkalpoja un kurus tai nebija tiesību apkalpot.
- 2) Ar savu otro pamatu prasītāja apgalvo, ka ar lēmumu ir pārkāpts LESD 101. pants un EEZ līguma 53. pants, īstenojot kompetenci attiecībā uz ienākošiem EEZ–trešo valstu kravu gaisa pārvadājumu maršrutiem, tiktāl, ciktāl šādi pakalpojumi tiek pārdoti klientiem ārpus EEZ.
- 3) Ar savu trešo pamatu prasītāja apgalvo, ka ar lēmumu ir pārkāpts nediskriminācijas un samērīguma princips, jo Komisija dažādiem gaisa pārvadātājiem ir piemērojusi dažādas prasības attiecībā uz pierādījumiem.
- 4) Ar savu ceturto pamatu prasītāja apgalvo, ka ar lēmumu ir pārkāptas 2006. gada Pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai un samērīguma princips, jo Komisija ir iekļāvusi attiecīgajā pārdošanas apjomā, ko izmanto kā pamatu, lai aprēķinātu naudas sodu, ienākumus, kas gūti no cenas daļas par gaisa pārvadājumiem, kas nav saistīti ar pārkāpumu.
- 5) Ar savu piekto pamatu prasītāja apgalvo, ka ar lēmumu ir pārkāptas 2006. gada Pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai un tiesiskās palāvēības princips, iekļaujot attiecīgajā pārdošanas apjomā, ko izmanto kā pamatu, lai aprēķinātu naudas sodu, ienākumus, kas gūti no gaisa pārvadājumiem par ienākošiem maršrutiem starp EEZ valstīm un trešajam valstīm.
- 6) Ar savu sesto pamatu prasītāja apgalvo, ka ar lēmumu ir pārkāpts samērīguma princips, ierobežojot naudas soda samazinājumu, uz ko saskaņā ar tiesību normām prasītājai ir tiesības 15 % apmērā.
- 7) Ar savu septīto pamatu prasītāja apgalvo, ka ar lēmumu ir pārkāpts nediskriminācijas princips, jo prasītājai nav piešķirts naudas soda samazinājums 10 % apmērā par ierobežotu dalību pārkāpumā, vienlaikus šāds samazinājums tika piešķirts citiem lēmuma adresātiem, kuri ir objektīvi līdzīgā situācijā kā prasītāja.
- 8) Ar savu astoto pamatu prasītāja apgalvo, ka ar lēmumu ir pārkāpts samērīguma princips, jo nav ņemti vērā lietas īpašie apstākļi.

Prasība, kas celta 2011. gada 24. janvārī — Cargolux Airlines/Komisija

(Lieta T-39/11)

(2011/C 80/51)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Cargolux Airlines International SA (Sandweiler, Luksemburga) (pārstāvji — J. Joshua, Barrister, un G. Goeteyn, Solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt 1.-4. punktu pilnībā vai daļēji, tiktāl, ciktāl, tie attiecas uz prasītāju;
- atcelt prasītājai 5. punktā uzlikto naudas sodu;
- pakārtoti — ievērojami samazināt naudas sodu atbilstoši Vispārējās tiesas neierobežotajai kompetencei;
- piespriet Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasība atcelt Komisijas 2010. gada 9. novembra Lēmumu C(2010) 7694, galīgā redakcija, lietā COMP/39.258 — Kravu aviopārvadājumi, tiktāl, ciktāl, tajā atzīts, ka prasītāja ir pārkāpusi LEST 101. pantu un EEZ līguma 53. pantu, ar citiem pārvadātājiem koordinējot kravu aviopārvadājumu cenu noteikšanu attiecībā uz i) degvielas piemaksām, ii) drošības piemaksām un iii) komisijas nemaksāšanu par piemaksām.

Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza piecus pamatus.

- 1) Pirmais pamats ir par acīmredzamu kļūdu vērtējumā, jo Komisija esot nepareizi kvalificējusi darbību kā mērķa ierobežojumu un neesot pierādījusi nekādu pret konkurenci vērstu iedarbību. Šajā sakarā prasītāja apgalvo, ka:
 - mērķa ierobežojumu jēdziena pastāvēšana neatbrīvo Komisiju no pienākuma veikt zināmu novērtēšanu, ko tā nav izdarījusi;
 - lēmumā nav ietverta nekāda kaitējuma teorija, it īpaši ņemot vērā to, ka visi apgalvojumi par tā pamatā esošo cenu noteikšanu ir atmesti.
- 2) Otrais pamats ir par būtisku procesuālu prasību pārkāpumu, pamatojuma nesniegšanu, tiesību uz aizstāvību pārkāpumu un acīmredzamu kļūdu vērtējumā, jo Komisija neesot pietiekami precīzi identificējusi rīcības, kas, pēc tās domām, veido vienotus turpinātus pārkāpumus, apjomu un parametrus.

3) Trešais pamats ir par acīmredzamu kļūdu vērtējumā, jo Komisija neesot izveidojusi ticamu pierādījumu kopumu, kas pamatotu tās secinājumus vai pierādītu faktus, kas ir tās secinājumu pamatā, atbilstoši prasītajam pierādījumu standartam. Šajā sakarā prasītāja apgalvo, ka:

— neviena no paziņojumā par iebildumiem ietvertajām kļūdām, uz kurām Komisijai tika norādīts, lēmumā nav tikusi labota;

— Komisija ir ļaunprātīgi izmantojusi vienota un turpināta pārkāpuma jēdzienu, uzstājot, ka pilnīgi nevainīga rīcība var būt daļa no nelikumīgas uzņēmējdarbības, un ir izmantojusi “pasaules mēroga vienošanās” apzīmējumu kā ieganstu pilnīgi neobjektīvu un neatbilstošu pierādījumu iesniegšanai.

4) Ceturtais pamats ir par kļūdu tiesību piemērošanā, ko Komisija esot pieļāvusi, kļūdaini uzskatīdama, ka tai ir kompetence pār pret konkurenci vērstu koordinēšanu attiecībā uz lidojumiem no trešo valstu lidostām uz lidostām EEZ (“ienākošie lidojumi”). Pēc prasītājas domām, šādas darbības ir ārpus LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta teritoriālās piemērošanas jomas.

5) Piektais pamats, kas ir izvirzīts, pamatojot prasību pārskatīt naudas sodu atbilstoši Vispārējās tiesas neierobežotajai kompetencei, ir par acīmredzamu kļūdu vērtējumā un samērīguma principa pārkāpumu. Šajā sakarā prasītāja apgalvo, ka:

— 2006. gada Pamatnostādnes naudas sodu noteikšanai nav saderīgas ar Regulas Nr. 1/2003⁽¹⁾ 23. panta 2. punkta prasību, nosakot naudas soda apmēru, ņemot vērā pārkāpuma smagumu un ilgumu;

— Komisija ir būtiski pārspilējusi apgalvotā pārkāpuma kopējo smagumu. Ne procentuālā izteiksme (16 % no pārdošanas apjoma), ne papildu apjoms šajā gadījumā nav pamatoti;

— attiecībā uz prasītāju Komisija esot kļūdaini novērtējusi pārkāpumu ilgumu, kļūdaini noraidījusi atbildību mīkstināšanu apstākļus un neesot ņēmusi vērā visus nozīmīgos apstākļus, tostarp sankciju vispārējo taisnīgumu un prasītājas ekonomisko stāvokli.

(¹) Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2011. gada 24. janvārī — Lan Airlines un Lan Cargo/Komisija

(Lieta T-40/11)

(2011/C 80/52)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Lan Airlines SA un Lan Cargo SA (Santjago, Čīle) (pārstāvji — B. Hartnett, Barrister, un O. Geiss, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītājiem;

— alternatīvā gadījumā samazināt prasītājiem noteikto naudas sodu un

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāji ar savu prasības pieteikumu, pamatojoties uz LESD 263. pantu, lūdz atcelt Komisijas 2010. gada 9. novembra Lēmumu par procedūru saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (“LESD”) 101. pantu, EEZ līguma 53. pantu un Eiropas Kopienas un Šveices Konfederācijas nolīguma par gaisa transportu 8. pantu (Lieta COMP/39.258 — Kravu aviopārvaļumi) tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītājiem.

Prasības pamatojumam prasītāji izvirza sešus pamatus.

1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija nav juridiski pietiekami pierādījusi, ka prasītāji ir piedalījušies vienotā un turpinātā pārkāpumā, tādējādi Komisija, piemērojot LESD 101. pantu, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā un faktos, jo:

— Komisija nav pierādījusi, ka Lan Cargo zināja vai tai bija jāzina par kopīgā konkurenci pretējā plāna esamību;

— Komisija nav pierādījusi, ka Lan Cargo bija nodoms ar savu rīcību veicināt šādu kopīgu konkurenci pretēju plānu, un

— Komisija nav pierādījusi, ka Lan Cargo bija zināms pārkāpums saistībā ar drošības piemaksu vai komisijas maksu par piemaksām.

- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pārkāpusi prasītāju tiesības uz aizstāvību, jo:
- Komisija ir pārkāpusi prasītāju tiesības uz aizstāvību, pamatodamās uz pierādījumiem, kas nebija minēti paziņojumā par iebildumiem;
 - Komisija ir pārkāpusi prasītāju tiesības uz aizstāvību, pamatodamās uz pierādījumu interpretāciju, kas nebija skaidri izklāstīta paziņojumā par iebildumiem;
 - Komisija ir pārkāpusi prasītāju tiesības uz aizstāvību, izvirzīdama apstrīdētajā lēmumā iebildumus, par kuriem prasītājiem nebija iespēja izteikt savu viedokli.
- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pārkāpusi vienlīdzīgas attieksmes, individuālas atbildības un samērīguma principus, noteikdama prasītājiem piemērotā naudas soda pamatsummu, jo:
- Komisijas noteiktais pārkāpuma ilgums neatbilda konstatējumam par apgalvotā kopīgā konkurencei pretējā plāna zināšanu un nodomu tajā piedalīties;
 - Komisija ir kļūdījusies, aprēķinot pamatsummu;
 - Komisijas aprēķinā par naudas soda pamata sastāvdaļu nav atspoguļota prasītāju ierobežotā dalība apgalvotajā pārkāpumā un
 - Komisijas aprēķinā par naudas soda pamata sastāvdaļu nav atspoguļots, ka apgalvotais pārkāpums neaptvēra visu attiecīgo pakalpojumu cenu.
- 4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pārkāpusi vienlīdzīgas attieksmes principu un nav norādījusi pamatojumu, pielāgojot naudas soda pamatsummu atbildību mīkstiņošu apstākļu dēļ, jo:
- Komisija nav ņēmusi vērā būtisko atšķirību starp prasītāju dalības apjomu un daudz lielāko citu avioliņiju dalības apjomu pārkāpumā un
 - Komisija nav objektīvi pamatojusi tās vienādo attieksmi pret dažādām avioliņijām, neraugoties uz to būtiski atšķirīgajām situācijām.
- 5) Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija nav norādījusi pamatojumu, kāpēc tā apstrīdētajā lēmumā nav iekļāvusi vienpadsmit paziņojuma par iebildumiem adresētus attiecībā uz tās konstatējumu, ka prasītāji ir piedalījušies vienotā un turpinātā pārkāpumā un attiecībā uz naudas soda aprēķinu, jo:
- Komisija nav norādījusi pamatojumu, kāpēc tā apstrīdētajā lēmumā nav iekļāvusi vienpadsmit pārvadātājus, kuriem bija nosūtīts paziņojums par iebildumiem;
 - Komisija nav norādījusi pamatojumu attiecībā uz Tiesas noteiktajiem veidojošajiem elementiem, lai atzītu, ka prasītājs ir piedalījies vienotā un turpinātā pārkāpumā, un
- Komisija nav norādījusi pamatojumu attiecībā uz naudas soda aprēķinu, kas prasītājiem piemērots saskaņā ar apstrīdētā lēmuma 5. pantu.
- 6) Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pārkāpusi prasītāju tiesības uz taisnīgu tiesu un līdz ar to Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību konvencijas 6. pantu, jo:
- prasītājiem tika liegta iespēja noprotināt lieciniekus;
 - prasītājiem tika liegta iespēja izteikties par viņiem piemērotā naudas soda aprēķinu;
 - naudas sods tika noteikts pēc mutvārdu sēdes, kas nebija publiska un kurā nepiedalījās lēmuma pieņēmējs, un
 - apstrīdēto lēmumu pieņēma administratīva struktūrvienība, bet nevienai tiesu iestādei nav pilnas jurisdikcijas pārskatīt visus tā aspektus.

**Prasība, kas celta 2011. gada 19. janvārī —
Universal/Komisija**

(Lieta T-42/11)

(2011/C 80/53)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Universal Corp. (Ričmonda, Amerikas Savienotās Valstis)
(pārstāvis — C.R.A. Swaak, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu, kas ir ietverts 2010. gada novembra 12. un 30. novembra vēstulēs un/vai

— atzīt, ka prasītāju nevar uzskatīt par atbildīgu maksāt jebkādu daļu vai visu naudas sodu šajā lietā, iekams nav pasludināts galīgs spriedums lietā T-12/06 *Deltafina*/Komisija vai ierosināta turpmāka procedūra, un

— piespriest Komisijai atbildzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja ar šo prasības pieteikumu, pamatojoties uz LESD 263. pantu, vēlas panākt, lai tiktu atcelts Komisijas lēmums, kas ir ietverts *Universal Corporation* adresētajā Komisijas 2010. gada 12. novembra vēstulē un kas ir apstiprināts ar 2010. gada 30. novembra vēstuli, nosakot prasītājam pienākumu maksāt solidāri noteikto naudas sodu, kas *Universal Corporation* un *Deltafina SpA* piemērots saskaņā ar 2005. gada 20. oktobra Lēmumu lietā COMP/C.38.281.B2 — *Neapstrādāta tabaka* — Itālija, pēc lietas T-34/06 *Universal Corporation*/Komisija atsaukšanas, bet pirms lietas T-12/06 *Deltafina SpA*/Komisija atrisināšanas un jebkādas turpmākas procedūras.

Prasības pamatojumam prasītāja izvirza trīs pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums nav spēkā esošs.
 - Apstrīdētais lēmums nav spēkā esošs tiktāl, ciktāl naudas sods ir pilnībā nodrošināts ar prasītājas meitas sabiedrības *Deltafina* izsniegto garantiju. Prasītāja tikai kā 100 % mātes sabiedrība ir solidāri atbildīga par Komisijas noteikto naudas sodu attiecībā uz *Deltafina* par tās tiešu dalību pārkāpumā. Tādēļ faktam, ka prasītāja atsaukusi prasības pieteikumu par tiesību akta atcelšanu, nav nekādas nozīmes attiecībā uz jautājumu par naudas soda samaksas laiku.
- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts tiesiskās paļāvības aizsardzības princips.
 - Ar apstrīdēto lēmumu ir pārkāpts tiesiskās paļāvības aizsardzības princips saistībā ar bankas garantijas derīgumu līdz *Deltafina* tiesvedības beigām. Tā kā Komisija bija pieņēmusi bankas garantiju saistībā ar *Deltafina* prasības pieteikumu par tiesību akta atcelšanu, Komisija ir radījusi tiesisko paļāvību, ka tā atturēsies no naudas soda piedziņas līdz galīga sprieduma pasludināšanai lietā T-12/06. Komisija turklāt ir pārkāpusi prasītājas tiesisko paļāvību attiecībā uz konsekventu attieksmi pret prasītāju un *Deltafina* kā pret vienu uzņēmumu jautājumā par atbildību un izpildi.
- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts labas pārvaldības pienākums, kas izriet no LESD 266. panta.
 - Ar apstrīdēto lēmumu ir pārkāpts no LESD 266. panta izrietošais labas pārvaldības pienākums, prasot priekšlaicīgi samaksāt solidāro naudas sodu, kamēr vēl notiek *Deltafina* tiesvedība, kas Komisijai ir saistoša. Ja *Deltafina* pilnībā vai daļēji gūs panākumus prāvā, Komisijai būs jāsamazina vai jādzēš summa, par kuru *Universal* tiek uzskatīta par solidāri atbildīgu.

Prasība, kas celta 2011. gada 17. janvārī — Itālija/Komisija

(Lieta T-44/11)

(2011/C 80/54)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Itālijas Republika (pārstāvis — *L. Ventrella, avvocato dello Stato*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— daļā, kas attiecas uz Itāliju, atcelt 2010. gada 5. novembrī izziņoto Komisijas 2010. gada 4. novembra Lēmumu Nr. C(2010) 7555, ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz atsevišķus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļu, uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA).

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītāja izvirza trīs pamatus.

- 1) Pirmais pamats par būtisku formas prasību pārkāpumu (LES 269. pants, bijušais EKL 253. pants), proti, pamatojuma nesniegšanu. Faktu sagrozīšana. Samērīguma principa pārkāpums. Komisijas 1999. gada 17. decembra Regulas (EK) Nr. 2799/1999, kas nosaka sīki izstrādātus noteikumus Regulas (EK) Nr. 1255/1999 piemērošanai par atbalsta piešķiršanu barības vājpīenam un sausā vājpīena pulverim un šāda sausā vājpīena pulvera tirdzniecībai (OV L 340, 3. lpp.), 24. panta 2. punkta pārkāpums.

Šajā ziņā tiek apliecināts, ka Komisija ir veikusi dažas finanšu korekcijas sausā vājpīena pulvera nozarē, iespējams, nepareizi piemērodama tiesiskajā regulējumā paredzētos atbalsta samazinājumus un sankcijas. Konkrēti, pamatojoties uz Regulas (EK) Nr. 2799/1999 24. panta 2. punkta šauru interpretāciju, kas ir kļūdaina un neatbilst pašas tiesību normas būtībai, Komisija ir atzinusi, ka ceturkšņa pārbaude, kura veikta nedēļā pēc ārkārtas paraugu ņemšanas, neesot Kopienu tiesiskajā regulējumā paredzētā īpaša pārbaude, un tādējādi nevarot to aizstāt. Turklāt Komisija no atsevišķiem nebūtiskiem gadījumiem ir izdarījusi vispārinājumus par varbūtējiem, pilnībā hipotētiskiem sankciju nepiemērošanas gadījumiem no Itālijas iestāžu puses, tādējādi arī sagrozot faktus. Visbeidzot, ņemot vērā, ka to sankciju summas, kuras neesot tikušas piemērotas, ir daudz mazākas nekā kopējā summa, kādu esot paredzēts uzlikt par sodu Itālijai, nav saprotams iemesls, kādēļ tika piemērotas vienotās

likmes korekcijas, kuras tomēr ir nesamērīgas un pārmērīgas. Tādējādi, līdzās acīmredzamai pamatojuma neesamībai, arī samērīguma principa pārkāpums.

- 2) Otrais pamats par būtisku formas prasību pārkāpumu (LES 269. pants, bijušais EKL 253. pants), proti, pamatojuma nesniegšanu. Samērīguma principa pārkāpums. LES 6. panta 3. punkta pārkāpums, proti, tiesiskās paļāvības, tiesiskās drošības un pamatnoteikumu atpakaļejoša spēka neesamības pamatprincipu pārkāpums. Padomes 2005. gada 21. jūnija Regulas (EK) Nr. 1290/2005 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu (OV L 209, 1. lpp.) 32. panta 5. punkta pārkāpums. "Ne bis in idem" principa pārkāpums.

Šajā ziņā prasītāja apliecina, ka Komisija pēc 2003. gadā uzsāktās izmeklēšanas šai dalībvalstij — attiecībā uz maksājumu aģentūru līdzekļu atgūšanas sistēmas organizāciju — ir piemērojusi korekciju 2009. finanšu gadam, kuru aprēķina pēc to gadījumu vērtības, par kuriem — tā kā Komisija savulaik par tiem nav lēmusi pati — saskaņā ar tolaik spēkā esošajām Kopienas tiesību normām tiek apgalvots, ka tie ietilpst jaunā tiesiskā regulējuma piemērošanas jomā, tādējādi attiecinot uz tiem tā saukto *fifty-fifty* ["piecdesmit pret piecdesmit"] noteikumu, kurš ieviests ar Regulu (EK) Nr. 1290/05. Attiecīgā finanšu korekcija ir nelikumīga tiktāl, ciktāl tajā ir noteikts, ka uz dalībvalsti automātiski attiecas 50 procenti no atbilstošajām summām, kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 1290/05 32. panta 5. punktā, kas ar atpakaļejošu spēku nelikumīgi piemērots attiecībā uz pārbaudi par parādu pārvaldību galvenokārt saistībā ar "2002./2003. gadā novēroto situāciju", kā skaidri atzinusi pati Komisija. Turklāt attiecībā uz šiem pašiem gadījumiem, par kuriem tika veikta pārbaude, Itālijas valstij saskaņā ar Regulas Nr. 1290/2005 32. pantu ar Komisijas 2007. gada 27. aprīļa Lēmumu Nr. C(2007) 1901 jau ir veikta finanšu korekcija 50 % apmērā. Tagad ar apstrīdēto lēmumu Komisija attiecībā uz tiem pašiem gadījumiem un pamatojoties uz tiem pašiem iebildumiem piemēro precīzu papildu finanšu korekciju, kas vienāda ar 100 % no nepiedzītājām summām. Tādējādi ir nelikumīgi un noteikti ir nesamērīgi pēc vairākiem gadiem piemērot papildu sankciju 50 % apmērā, acīmredzami pārkāpjot "ne bis in idem" principu.

- 3) [Trešais] pamats par Komisijas sankciju piemērošanas pilnvaru zudumu. Saprātīga termiņa attiecīgo pārbaužu pabeigšanai pārsniegšana. Regulas (EK) Nr. 1290/2005 32. panta 5. punkta pārkāpums. "Ne bis in idem" principa pārkāpums.

Pakārtoti otrajam pamatam gadījumā, ja Regulas (EK) Nr. 1290/2005 32. panta 5. punkts, ko Komisija ar atpakaļejošu spēku ir piemērojusi attiecīgajām pārbaudēm, tiktu atzīts par procesuālu normu, prasītāja norāda uz minētās korekcijas nelikumīgumu, jo esot pārsniegts četru gadu termiņš Komisijas sankciju piemērošanas pilnvaru īstenošanai, pēc kura [šīs pilnvaras] izbeidzas. Pakārtoti tam, prasītāja secina, ka attiecīgās korekcijas ir nelikumīgas tādēļ, ka ir pārsniegts saprātīgs termiņš minēto pārbaužu veikšanai. Tā kā pārbaudes nav pabeigtas saprātīgā laikā (veselos astoņos gados kopš to sākšanas), valsts budžetam jau ir nodarīti ievērojami finansiāli zaudējumi ar Komisijas Lēmumu Nr. C(2007) 1901 par vienotās likmes korekciju 50 % apmērā

saistībā ar gadījumiem, uz kuriem attiecas arī šobrīd apstrīdētais lēmums, acīmredzami pārkāpjot "ne bis in idem" principu.

Prasība, kas celta 2011. gada 21. janvārī — Itālija/Komisija

(Lieta T-45/11)

(2011/C 80/55)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Itālijas Republika (pārstāvis — *P. Gentili, avvocato dello Stato*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Komisijas 2010. gada 10. novembra Lēmumu C(2010) 7893, galīgā redakcija, kas Itālijas Republikai paziņots ar 2010. gada 11. novembra paziņojumu SG-Greffe (2010) D/18018 un ar ko ir atteikts nodot lietu COMP/M.5960 — *Crédit Agricole/Cassa di Risparmio della Spezia/Agenzie Intesa Sanpaolo*;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir vēsta pret Komisijas lēmumu, ar kuru tika noraidīts Itālijas konkurences iestādes lūgums Padomes 2004. gada 20. janvāra Regulas (EK) Nr. 139/2004 par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (OV L 24, 1. lpp.) 9. panta izpratnē nodot lietu par Komisijai paziņoto koncentrācijas darījumu, ar kuru *Crédit Agricole S.A.*, izmantojot tās kontrolē esošo *Cassa di Risparmio di Parma e Piacenza S.p.A.*, ieguva pilnīgu kontroli pār *Cassa di Risparmio della Spezia S.p.A.*, kuru pašreiz kontrolē *Intesa Sanpaolo*.

Savas prasības pamatojumam prasītāja norāda piecus pamatus.

1) Pirmais pamats attiecas uz Regulas (EK) Nr. 139/2004 9. panta pārkāpumu tiktāl, ciktāl Komisija lūgumu nodot lietu atzina par novēlotu un nepamatotu.

2) Otrais pamats attiecas uz Regulas (EK) Nr. 139/2004 9. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkta un 3. punkta pirmās daļas b) apakšpunkta un otrās daļas pārkāpumu, kā arī uz pamatojuma neesamību.

Šajā sakarā tiek apgalvots, ka Komisija kļūdaini ir atsaukusies uz apstākli, ka koncentrācijas rezultātā tirgus daļas nemainīsies. Patiesībā *Crédit Agricole* iegūs šīs tirgus daļas koncentrācijas rezultātā, nevis — kā tās ieguva *Intesa Sanpaolo* pirms koncentrācijas — iekšējās paplašināšanās rezultātā. Līdz ar to tiks ietekmēts bankas pakalpojumu mazumtirdzniecības tirgus provincē.

- 3) Trešais pamats attiecas uz Regulas (EK) Nr. 139/2004 9. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkta un 3. punkta pirmās daļas b) apakšpunkta un otrās daļas pārkāpumu, kā arī uz pamatojuma neesamību.

Prasītāja uzskata, ka — pretēji Komisijas apgalvotajam — bankas pakalpojumu tirgus provincē pastāv: šādu pakalpojumu izmantotāji patiesībā negribīgi pārvietojas un citiem uzņēmējiem ir sarežģīti iekļūt papildītā provinces tirgū. Tādējādi pastāvēja šaurs tirgus, kas neveidoja būtisku kopīgā tirgus daļu.

- 4) Ceturtais pamats attiecas uz Regulas (EK) Nr. 139/2004 9. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkta un 3. punkta pirmās daļas b) apakšpunkta un otrās daļas pārkāpumu, kā arī uz pamatojuma neesamību.

Attiecībā uz šo punktu prasītāja norāda, ka Komisija nav ņēmusi vērā neatbilstības procedūru, ko *Autorità Garante della Concorrenza* (Konkurences padome) bija uzsākusi pret *Crédit Agricole* un *Intesa Sanpaolo*, kas tādējādi, vērtējot ietekmi tirgū, bija jāuzskata par saistītiem, nevis konkurējošiem uzņēmumiem.

- 5) Piektais pamats attiecas uz Regulas (EK) Nr. 139/2004 1. panta un 9. panta 2. un 3. punkta, kā arī subsidiaritātes un samērīguma principa pārkāpumu.

Prasītāja uzskata, ka koncentrācija nebija Kopienas mēroga koncentrācija un ka *Autorità Garante della Concorrenza* bija labākā situācijā, lai to zinātu. Komisijai bija vismaz jānodod lieta par to darījuma daļu, kas skāra lēmumā minētos provinces tirgus.

Prasība, kas celta 2011. gada 24. janvārī — Deutsche Lufthansa u.c./Komisija

(Lieta T-46/11)

(2011/C 80/56)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Deutsche Lufthansa AG* (Ķelne, Vācija), *Lufthansa Cargo AG* (Kelsterbach, Vācija) un *Swiss International Air Lines AG*

(Bāzele, Šveice) (pārstāvji — *S. Völcker, F. Louis, E. Arsenidou* un *A. Israel*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

— atcelt apstrīdētā lēmuma 1.–4. pantu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasība atcelt Komisijas 2010. gada 9. novembra Lēmumu C(2010) 7694, galīgā redakcija, lietā COMP/39.258 — Kravu aviopārvadājumi saistībā ar procedūru atbilstoši LESD 101. pantam un EEZ līguma 53. pantam.

Prasības pamatojumam prasītāji atsaucas uz četriem pamatiem:

- 1) Pirmais pamats attiecībā uz to, ka ar apstrīdēto lēmumu tiek pārkāpts Eiropas Kopienas un Šveices nolīguma 11. panta 1. un 2. punkts, atsaucoties uz kontaktiem Šveicē starp konkurentiem.
- 2) Otrais pamats attiecībā uz to, ka ar apstrīdēto lēmumu tiek pārkāpts Regulas Nr. 3975/87 (¹) 1. panta 2. punkts, atsaucoties uz kontaktiem starp konkurentiem, kas notika pirms 2004. gada 1. maija jurisdikcijās ārpus EEZ, lai noteiktu:

— LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpumu, kurā pirms 2004. gada 1. maija bija iesaistīti Eiropas pārvadātāji (tostarp prasītāji);

— vienota un turpināta pārkāpuma pirms 2004. gada 1. maija izcelsmi, lai varētu atzīt, ka pārkāpums sākās tieši ar šo datumu.

- 3) Trešais pamats attiecībā uz to, ka ar apstrīdēto lēmumu tiek pārkāpts LESD 101. pants, EEZ līguma 53. pants un Eiropas Kopienas un Šveices Konfederācijas nolīguma 8. pants, raksturojot kontaktus starp konkurentiem, kas notika jurisdikcijās ārpus EEZ, kā daļu no viena un tā paša vienota un turpināta pārkāpuma saistībā ar kontaktiem starp konkurentiem, kas notika vadības līmenī.

4) Ceturtais pamats attiecībā uz to, ka ar apstrīdēto lēmumu tiek pārkāpts LESD 101. pants un EEZ līguma 53. pants tiktāl, ciktāl tas ir balstīts uz pieņēmumu, ka kontakti starp konkurentiem, kas notika ārpus EEZ, paši par sevi ir uzskatāmi par LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpumu, proti, neatkarīgi no tā, vai tie ir daļa no viena un tā paša vienota un turpināta pārkāpuma saistībā ar kontaktiem starp konkurentiem, kas notika vadības līmenī. Vienošanās vai saskaņotas darbības attiecībā uz kravas pārvadājumiem maršrutos uz EEZ neierobežo konkurenci EEZ iekšienē un neietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm. Turklāt valdības iejaukšanās vairākās attiecīgajās jurisdikcijās liedz piemērot LESD 101. pantu un EEZ līguma 53. pantu.

lietu atpakaļ Komisijai, lai tā pārskatītu savu lēmumu šajā jautājumā;

- atcelt vai būtiski samazināt prasītājam saskaņā ar lēmumu uzlikto naudas sodu, ņemot vērā katru vai visus iepriekš minētos punktus un/vai Vispārējās tiesas neierobežoto kompetenci;
- piespriest Komisijai atlīdzināt prasītājas tiesāšanās un citus izdevumus un tēriņus saistībā ar šo lietu.

(¹) Padomes 1987. gada 14. decembra Regula (EEK) Nr. 3975/87 par procedūru konkurences noteikumu piemērošanai attiecībā uz uzņēmumiem gaisa transporta nozarē (OV L 374, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2011. gada 24. janvārī — British Airways/Komisija

(Lieta T-48/11)

(2011/C 80/57)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *British Airways plc* (Harmondsworth, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji — *K. Lasok, QC, R. O'Donoghue, barristers, un B. Louveaux, solicitor*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt lēmumu tiktāl, ciktāl tajā ir konstatēts, ka prasītāja ir bijusi iesaistīta pārkāpumā saistībā ar komisijas maksu par piemaksu un/vai nodot šo lietu atpakaļ Komisijai, lai tā pārskatītu savu lēmumu šajā jautājumā;
- atcelt lēmumu tiktāl, ciktāl tajā kā prasītājas pārkāpuma uzsākšanas datums ir konstatēts 2001. gada 22. janvāris un aizstāt šo datumu ar 2001. gada 1. oktobri, un/vai nodot šo lietu atpakaļ Komisijai, lai tā pārskatītu savu lēmumu šajā jautājumā;
- atcelt lēmumu tiktāl, ciktāl tajā ir konstatēts, ka fakti saistībā ar elementiem, kas attiecas uz Honkongu, Japānu, Indiju, Taizemi, Singapūru, Koreju un Brazīliju, ir uzskatāmi par LESD 101. panta, EEZ līguma 53. panta un ar Šveici noslēgtā nolīguma 8. panta pārkāpumu un/vai nodot šo

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja lūdz daļēji atcelt Komisijas 2010. gada 9. novembra Lēmumu C(2010) 7694, galīgā redakcija, par LESD 101. panta, EEZ līguma 53. panta un Eiropas Kopienas un Šveices Konfederācijas nolīguma par gaisa transportu 8. panta piemērošanu (lieta COMP/39.258-Kravu aviopārvadājumi) saistībā ar dažādu cenu elementu saskaņošanu par kravu aviopārvadājumu pakalpojumiem i) maršrutos starp lidostām EEZ teritorijā; ii) maršrutos starp lidostām ES teritorijā un ārpus EEZ teritorijas; iii) maršrutos starp lidostām EEZ valstīs, kuras nav ES dalībvalstis, un trešām valstīm, un maršrutos starp lidostām ES un Šveices teritorijā. Saskaņošana, kas konstatēta lēmumā attiecas uz degvielas piemaksām, drošības piemaksām un komisijas maksu par kravu ekspeditoru piemaksām.

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza septiņus pamatus.

- 1) Pirmais pamats izriet no acīmredzamas kļūdas vērtējumā un nepiemērota pamatojuma, jo Komisija nav pietiekoši precīzi pierādījusi, ka prasītāja ir piedalījusies piemaksām piemērotās komisijas maksas saskaņošanā, neņemot vērā nozīmīgos pierādījumus, kas atradās tās rīcībā un kas norāda uz pretējo.
- 2) Otrais pamats izriet no acīmredzamas kļūdas vērtējumā un atbildētājas pienākuma pienācīgi pierādīt, kurā dienā bija sācies prasītājas pārkāpums. Šajā ziņā prasītāja norāda:
 - izvirzītais pierādījums neatbilst precizitātes un konsekvences kritērijiem saistībā ar pārkāpuma ilgumu;
 - Komisijas konstatējums saistībā ar dienu, kurā sācies pārkāpums, ir pretrunā *in dubio pro reo* principam.
- 3) Trešais pamats izriet no kļūdām tiesību piemērošanā un faktos un acīmredzamas kļūdas vērtējumā tiktāl, ciktāl Komisija nebija kompetenta piemērot LESD 101. pantu un/vai EEZ līguma 53. pantu situācijā, kas attiecas uz aviāciju regulējošajiem tiesību aktiem un administrācijas sistēmu Honkongā, Indijā, Taizemē, Singapūrā, Korejā un Brazīlijā, un/vai neizmantoja savas pilnvaras saskaņā ar starptautiski pieņemtajām pieklājības normām un/vai, īstenojot savas pilnvaras, netika ņēmusi vērā, vai arī netika ņēmusi vērā pienācīgā veidā starptautiski pieņemtās pieklājības normas.

4) Ceturtais pamats izriet no samērīguma principa, sodu un sankciju individualitātes principa un vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpuma, jo prasītājam uzliktais naudas sods nav samērīgs ar pārkāpuma smagumu. Šajā ziņā prasītāja norāda:

— objektīva rakstura pārkāpuma gadījumā Komisijai, novērtējot un izmērot pārkāpuma smagumu, ir pienākums ņemt vērā attiecīgajā tirgū "raksturu" un "kapacitāti" un ekonomisko kontekstu;

— pēc pienācīgas analīzes šajā lietā bija pamatots iemesls uzskatīt, ka prasītājas pārkāpums nav tik smags, kā to atzinusi Komisija, piemērojot savu pārkāpuma smaguma izvērtēšanas koeficientu.

5) Piektais pamats izriet no pienākuma norādīt atbilstošu pamatojumu un samērīguma principa pārkāpuma tiktāl, ciktāl naudas soda pamatsumma preventīvos nolūkos ir tikusi palielināta par 16 %.

6) Sestais pamats izriet no kļūdas tiesību piemērošanā un faktos un acīmredzamām kļūdām vērtējumā un tiesiskās palāvības principa un/vai vienlīdzīgas attieksmes principa, kā arī paziņojuma par iecietību pārkāpuma tiktāl, ciktāl Komisija prasītājam piešķirusi vizzemāko naudas soda samazinājumu pamatojoties uz sadarbību, neskatoties uz to, ka prasītāja bija pirmā sabiedrība, kura, pamatojoties uz paziņojumu par iecietību, lūgusi naudas soda samazinājumu.

7) Septītais pamats izriet no acīmredzamas kļūdas vērtējumā un vienlīdzīgas attieksmes un samērīguma principa pārkāpuma, nepiešķirot prasītājam naudas soda samazinājumu, ņemot vērā atbildību mīkstinošus apstākļus, tiktāl, ciktāl Komisija nav vienādi ņēmusi vērā faktu, ka prasītāja tikai daļēji piedalījies pārkāpumā un nav piedalījies visos pārkāpuma posmos.

Prasība, kas celta 2011. gada 27. janvārī — Spānija/Komisija

(Lieta T-54/11)

(2011/C 80/58)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Spānijas Karaliste (pārstāvis — M. Muñoz Pérez)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

Prasītāja lūdz Vispārējo tiesu:

— atcelt Komisijas 2010. gada 16. novembra Lēmumu C(2010) 7700 par Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) finansējuma Andalūzijas 1. mērķa (2000.-2006. g.) integrētajai darbības programmai (CCI 2000.ES.16.1.PO.003), samazināšanu tiktāl, ciktāl tajā ir noteikts, ka jāveic finanšu korekcija attiecībā uz 100 % izmaksu, ko saistībā ar līgumiem Nr. 2075/2003 un Nr. 2120/2005 finansē ERAF;

— piespriest atbildētājai iestādei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja izvirza divus prasības pamatus:

1) pirmkārt, esot pārkāpts Padomes 1999. gada 21. jūnija Regulas (EK) Nr. 1260/1999, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par struktūrfondiem (OV L 161, 1. lpp., OV Īpašais izdevums latviešu valodā: 14. nod., 1. sēj., 31. lpp.), 39. panta 3. punkts, jo apstrīdēto lēmumu Komisija pieņēmusi, neievērojama tam atvēlēto trīs mēnešu termiņu kopš sēdes rīkošanas vai attiecīgajā gadījumā kopš Spānijas iestāžu veiktās papildinformācijas nosūtīšanas brīža;

2) otrkārt, nepienācīgas piemērošanas ceļā esot pārkāpts iepriekš minētās Regulas Nr. 1260/1999 39. panta 3. punkta b) apakšpunkts, ievērojot, ka Komisija attiecībā uz līgumiem Nr. 2075/2003 un Nr. 2120/2005 finanšu korekciju piemēro, pamatodamās uz aizdomām par to slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā notikušām nelikumībām, lai gan sarunu procedūru bez izsludināšanas var pilnīgi pamatotī izmantot saskaņā ar Padomes 1993. gada 14. jūnija Direktīvas 93/36/EEK, ar ko koordinē piegāžu valsts līgumu piešķiršanas procedūras (OV L 199, 1. lpp., OV Īpašais izdevums latviešu valodā: 6. nod., 2. sēj., 110. lpp.), 6. panta 3. punkta b) un c) apakšpunktā noteikto.

Prasība, kas celta 2011. gada 27. janvārī — Castelnou Energía/Komisija

(Lieta T-57/11)

(2011/C 80/59)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Castelnou Energía Energía, SL (Madride, Spānija) (pārstāvis — E. Garayar, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

Prasītāja lūdz Vispārējo tiesu:

— atzīt prasību atcelt tiesību aktu par pieņemamu;

— saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 263. pantu atcelt lēmumu; un

— piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt *Castelnou Energía S.L.* šajā tiesvedībā radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja izvirza astoņus prasības pamatus:

- pirmkārt, esot pārkāpts LESD 108. panta 2. punkts un Padomes 1999. gada 22. marta Regulas (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp.; OV Īpašais izdevums latviešu valodā: 8. nod., 1. sēj., 339. lpp.) 4. panta 4. punkts, jo pirms lēmuma pieņemšanas nav uzsākta oficiāla izmeklēšana, lai gan bija nopietnas šaubas par pasākuma saderīgumu;
- otrkārt, esot pārkāpts LESD 106. panta 2. punkts, LESD 107. pants saistībā ar LESD 108. panta 2. punktu un Regulas Nr. 659/1999 4. panta 4. punktu, jo Eiropas Komisija pasākumu izvērtējusi nepilnīgi tāpēc, ka pasākuma saderīgumu tā nav vērtējusi, aplūkojot to kā trīs dažādu elementu (proti, finanšu kompensācija elektroenerģijas ražotājiem, priekšrocību mehānisms darbības uzsākšanai un pienākums pirt pašmāju ogles) kopumu;
- treškārt, neesot izpildīts LESD 296. pantā noteiktais pienākums sniegt pamatojumu, jo Eiropas Komisija nav izskaidrojusi, kādu iemeslu dēļ tā neizvērtēja visu pasākuma elementu saderīgumu;
- ceturtkārt, neesot ievēroti administratīvajā procesā ievērojamie vispārējie tiesību uz aizstāvību un labas pārvaldības principi, jo *Castelnou* ir tikusi liegta iespēja izklāstīt savus argumentus oficiālajā izmeklēšanā, kuru Eiropas Komisijai būtu bijis jāuzsāk;
- piektkārt, esot pārkāpti LESD 106. panta 2. punkts, Kopienas nostādnes valsts atbalstam attiecībā uz kompensāciju par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu (OV C 297, 29.11.2005., 4. lpp.), kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. jūnija Direktīvas 2003/54/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 96/92/EK atcelšanu (OV L 176, 15.07.2003., 37. lpp.; OV Īpašais izdevums latviešu valodā: 12. nod., 2. sēj., 211. lpp.) 11. panta 4. punkts, jo i) pasākums nav pamatots ar elektroapgādes drošības apdraudējuma esamību, kura dēļ — kā tiek apgalvots — būtu vajadzīgs vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojums, un ii) pat ja arī būtu bijis elektroapgādes drošības apdraudējums (*quod non*), pasākums katrā ziņā ir nesamērīgs ar mērķi nodrošināt elektroapgādi un tāpēc ir prettiesisks;

- sestkārt, Eiropas Komisija esot nepareizi izmantojusi pilnvaras, jo, lai arī objektīvas, atbilstīgas un saskaņīgas pazīmes norāda, ka ar pasākumu ir paredzēts nevis nodrošināt elektroapgādes drošību, bet gan atbalstīt ogļrūpniecību, lēmumu par pasākuma saderīgumu Eiropas Komisija ir pamatojusi ar iemeslu, par kura neatbilstību patiesībai tai bija zināms, un tādejādi lēmumu pamatojusi ar iemesliem, kas atšķiras no norādītajiem;
- septītkārt, lēmums esot prettiesisks, jo, to pieņemot, Eiropas Komisija ir pārkāpusi LESD normas, kurās garantēta preču brīva aprīte (LESD 28. un 34. pants) un pakalpojumu sniegšanas brīvība (LESD 49. pants);
- astotkārt, Eiropas Komisija esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, jo ar pasākuma atļaušanu ir pārkāptas vairākas Savienības atvasināto tiesību normas, proti, Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīva 2003/87/EK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (OV L 275, 25.10.2003., 32. lpp., OV Īpašais izdevums latviešu valodā: 15. nod., 7. sēj., 631. lpp.), redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīvu 2009/29/EK (OV L 140, 05.06.2009., 63. lpp.), Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. janvāra Direktīva 2005/89/EK par pasākumiem, lai nodrošinātu elektroapgādes drošumu un ieguldījumus infrastruktūrā (OV L 33, 04.02.2006., 22. lpp.), un Padomes 2002. gada 23. jūlija Regula (EK) Nr. 1407/2002 par valsts atbalstu ogļu rūpniecībai (OV L 205, 02.08.2002, 1. lpp., OV Īpašais izdevums latviešu valodā: 8. nod., 2. sēj., 170. lpp.).

Vispārējās tiesas 2011. gada 25. janvāra rīkojums — *Basell Polyolefine/Komisija*

(Lieta T-399/07) ⁽¹⁾

(2011/C 80/60)

Tiesvedības valoda — vācu

Pirmās palātas paplašinātā sastāvā priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 315, 22.12.2007.

Abonementa cenas 2011. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 100 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + DVD, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 770 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, DVD, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, DVD, viens izdevums nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 300 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu DVD formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

